

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MATING SEASON: A NOVELLA

OPPOSITES ATTRACT

HEATHER K. CARSON

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Opposites Attract

A Maturing Season Novel

HEATHER K. CARSON

Telif Hakkı© 2024 Heather K. Carson
www.heatherkcarson.com
Mavi Salı Kitapları'nın izniyle

Kapak Tasarımı Fay Lane tarafından

faylane.com adresinde ISBN: 9798302544148

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü çoğaltılamaz, kopyalanamaz veya herhangi bir şekilde kullanılamaz. kısa alıntılar dışında, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın kullanılamaz.

Lütfen telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığını teşvik etmeyin veya buna katılmayın. Korsanlık hırsızlıktır.

İçindekiler

Özet

[Önsöz](#) - Fallon [Birinci](#)

[Bölüm](#) - Fallon [İkinci](#)

[Bölüm](#) - John

[Üçüncü Bölüm](#) - Fallon

[Dördüncü Bölüm Bölüm](#) -

John [Beşinci](#) - Fallon

[Altıncı Bölüm Bölüm](#)

[Sekizinci Bölüm](#) - John

[Yedinci](#) - Fallon - John

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Bölüm](#) - Fallon [Onuncu](#) -

John

[On Birinci Bölüm](#) - Fallon

[Sonsöz](#) - John Yazarın

Notu

Bu Facebook grubumdaki okuyucular için. Dileğiniz benim için emirdir.
Rastgele düşüncelerime katlandığınız ve gelmiş geçmiş en iyi
motivasyon kaynağı olduğunuz için teşekkürler.
Bana bağırmana bayılıyorum.

Son kitap özeti:

Aspen ve Ranger sonunda *Çiftleşme Mevsimi*'nin finalinde bir araya geldi. Hikayelerinin sonunda, Aspen finansal ödülle ödüllendirildi gösteri sırasında çektiği acılar için tazminat talep etti. Jesse tanık olarak dinlendi ve yapım ekibi hakkında içeriden bilgi verdi. Üçü, Aspen'in Babası ve çakal şekil değiştiren arkadaşı Clara ile birlikte, üçlemenin baharatlı finali sırasında yeni hayatlarına başlamak için McCaw bölgesine yerleşiyorlardı.

Ancak okuyucular, Fallon ve John'un 7^{inci} yıllık *Çiftleşme Sezonu* sırasındaki *eşleşmesinin* yan hikayesini talep ettiler.

Kitap bu yılın çiftleşme sezonunda başlıyor, bu nedenle Fallon ve John'un kendi romantik maceralarına çıkmadan önce daha önce okuduğunuz anlarda onların bakış açısından birkaç sahne alacaksınız. Bu tamamen bağımsız bir roman, ama içinde *Çiftleşme Mevsimi* önceki üçlemede olduğu gibi Fallon ve John'un aşk hikayesinin kendilerine özgü olduğunu gösteriyor.

Nedenini öğrenmek için okumaya devam edin...

Önsöz Fallon

"Av gününe kadar kalacağız ve sonra yola çıkacağız." Ağabeyimin sesinde bir alfa havlamasının tehdidi vardı. Alfa olmadan önce de bu havlamaya sahipti ve hiçbir zaman kullanmayı düşünmemiş olsa bile. Emredici ses tonu soğuk gecede yankılandı. Ama sürünün ateşin etrafındaki savaş ve intikam ulumaları tüylerimi diken diken ediyordu.

Hepsi aptaldı.

Viski şişesinden bir yudum daha çektim ve yanığın ağzımdaki ekşi tadı silmesine izin verdim.

Bu iyi bir şey. Bize daha fazla zaman veriyor.

Sana vermek istediğim son şey zaman, diye içimdeki canavarı azarladım. Son birkaç gündür, Luna Denemeleri sona erdiğinden beri dikkati dağılmış ve çok çalışmıştı. Yuva denemesi eleme turundan sonra tribünlerde kalan zayıf izi daha güçlü bir şekilde kokladık. Bu koku lezzetli ve erkeksiydi ve varlığımın ilkel bir parçasını çağırıyordu.

Ve ona bir metrelik sopayla bile yaklaşmayacaktım.

Çiftleşme mevsimi herkesi zorluyordu. *Şu anda* belirli bir kokuyu yakalamanın kurdum için ne anlama geldiğini düşündükçe ürperiyordum. Doğayla ya da hormonlarla oynamanın zamanı değildi.

Söz verdiğimiz gibi değil. Gözlerini devirdi. **Sadece kim olduğunu görmek istiyorum.**

Hastalıklı merak bizi mahvedecekti.

Her şey yoluna girecek.

Bunu daha önce de duymuştum. Ayrıca yaratığımla tartışmanın iyi bir şey olmadığını bilecek kadar uzun yaşamıştım.

Şansımız varsa, yapım ekibinden biri olabilirdi ve bu yüzden şimdiye kadar erkeğin kokusunu alamamıştık. Ranger Aspen'in ayaklarını yerden kesmeye çalışırken onu bulabilirdik. Şipşak bir sevişme kaşıntıyı giderip onu sistemimizden çıkarmaya yetebilirdi.

Ama hızlı hareket etmemiz gerekiyordu çünkü bu çiftleşme sezonunda Poe dışında kimseyle yatmıyordum, şişen tabanı olan güvenilir vibratörüm.

Yeterince güçlü değil, diye şikayet etti kurdum.

Eve gidince pilleri şarj ederim. Viski şişesini Jones'a uzattım ve ayağa kalktım. Bana yan gözle baktı ama bir şey söylemedi.

Yine de onu ittim.

"Bu ne içindi?" diye hırladı.

"Bana yanlış bakıyorsun." Gömleğimi başımın üzerine çektim. Bakışlarını kaçırdı. "Hadi Fallon."

"Onlar sadece meme, dostum." Eşi Foster bir şekilde büyütemediği sürece göğüslerden hoşlanmadığını biliyordum ama benim de düzgün göğüslerim vardı. Ayrıca, genç ve cılız yavrular olduğumuzdan beri birbirimizi çıplak görmüştük.

"Kaç tane sihirli göğüs ucu halkanız var?" Jones şişeyi dudaklarına götürdü.

Yıldızlı çubuklarıma baktım ve omuz silktim. Sanırım bu çifti henüz takmamıştım. "Foster'ı piercingcimle tanıştırmamı ister misin?"

Jones başını sallamadan önce düşünüyor gibiydi. "Bunun sonunu asla duyamazdım."

"Çok geç," dedim içimdeki canavar kontrolü ele geçirirken. "Yapacağım son şey olsa bile arkadaşının aletini deldireceğim."

Ben bitirdiğimde sürünün geri kalanı yuhaladı ve bağırdı. benim kurduma dönüşüyordu. Alaylarımıza alışkınlardı. Çoğu zaman bizi kışkırtırlardı ve ben de Jones'u rahatsız edici bir durumdu, özellikle de bana böyle bir fırsat verdiğinde. Birbirimizle kavga ettiğimiz on üç yıldan sonra, karşılık vermek ikinci doğamdı.

Ama kurdum bizi uzaklaştırdı.

O dışarıda.

Ormanda mı?

Kalbim daha hızlı atmaya başladı.

Teknik olarak, kurtlarımıza dönüşmememiz gerekiyordu. çekimler sırasında. Dizi için imzaladığımız sözleşmeye aykırıydı.

Tatil köyü arazisinde olmadığımız sürece bunu uygulayamazlardı.

Tatil yerine yaklaşıyorduk ama hâlâ ağaçların sık olduğu ormandaydık. Düşüncelerim kurdumun hızını artırdı. Eğer erkek binaya bu kadar yakınsa, belki de programda bir Alfa olarak sözleşmesi yoktu.

Mürettebattan biriyle bir kaçamak eğlenceli olabilir. Bağlanmak yok. Bağlılık yok.

Canavarım kokuyu aldı ve durdu, ilkel bir heyecan içimizde hızla ilerlerken derin bir nefes aldı.

Küçük bir av heyecan verici olurdu.

Sadece görmek için.

Hızlı bir bakış.

Olabildiğince sessiz bir şekilde, geceleri bu ormanda tek başına dolaşan erkek kurdun izini sürmeye başladı.

*

Uzaktaki bir kütüğün üzerine, loş ay ışığında siyah görünecek kadar koyu kahverengi kürklü, canavar gibi bir kurt tünemişti. Burnu gökyüzüne dönüktü ve derin nefesler burun deliklerinden buğulanarak gri bir devasa kafasını çevreleyen sis bulutu.

Omuzlarının duruşu, belli bir tür hüznü ağırlık, bu anı çok samimi hissettiriyordu. İzinsiz girmemeliymişiz gibi.

Hadi tesise geri dönelim, diye kurdumu dürttüm. *Geldik. Gördük. Burası bizim yerimiz değil.*

Ama o kim? Bir adım daha attı.

Ay ışığında kararmış silueti ve sarhoş edici erkek kokusu.

Deri ve tıraş losyonu gibi temiz bir şey. Bu kadar güzel kokmaya hakkı yoktu.

Esinti değişti ve kurdumun tüylerini karıştırdı. Kokumuzu alınca burnu seğirdi ve burun delikleri açıldı.

Büyük kahverengi gözler benimkilerle kilitlendi.

Kalbimiz tepki olarak göğsümüze çarptı.

Dostum. Kurdum ilerledi.

Panik alevlenirken *frene bas* dedim.

İri yapılı erkek kurt da emrime kulak asmadı ve ayağa kalkıp kürkünü silkeledikten sonra canavarıma doğru ilerledi.

Acele etmediler. Ben aklımı kaçırmakla meşgulken, her iki kurt da birbirlerine hayranlıkla bakıp koklayarak zaman geçirdiler. *Bu kadar yeter! Seni orada koklamasına izin verme. Tanrıça aşkına, biraz terbiyeli ol. Bu bizim eşimiz değil!*

O mükemmel, diye gülümsedi canavar başını yana eğip boynunu, hassas bölgesini ısırarak erkeğe gösterirken. **Bir eşimiz var.**

Ne bok yersek yiyelim. Yumruklarımı insan ve hayvanı ayıran bariyere vurdum. *Zamanın doldu. Çıkarın beni.*

Erkek kurt, kurdumun böğrünü dörterken yumuşak bir komutla homurdandı.

Mırıldandı ve yere doğru alçaldı.

Hayır, hayır, hayır... Yalvarmaya başladım. *Bunu daha önce konuşalım.*

sen-

Sunum yapmak için kılıcını havaya kaldırdı.

Büyük canavar pençelerini kilitleyerek arkamızdan üzerimize atladı.

İçimden çığlık atmama rağmen şefkatli ve sevgi dolu bir şekilde göğsüne sarıldı.

Mücadele etseniz de etmeseniz de bu gerçekleşecek.

Kurdum iç geçirdi, sanki ben bir çocukmuşum ve mantıklı olan oymuş gibi beni azarladı - kaderimizi mühürlemek üzere olan bir canavar değil.

Bu acıtacak. Isırdım, ruh bariyerini yırtarak geçtim.

Kurdum dehşet içinde uludu ve bu benim değişimi zorlamamın acısından değildi. Bir şeyler değişmişti. Öfke havayı doldurmuştu.

Hırlayarak arkasını döndüğünde bedenimizi kontrol altına almaya çalışmayı bıraktım. Sakallı, çıplak bir insan toprakta oturuyordu. Kocaman aleti dimdikti ve bana doğru sallanıyordu ama aletin istekli tepkisi gözlerindeki sinirli bakışla uyuşmuyordu.

"İnsan haline geç," diye buyurdu. Havlamasında öyle bir Alfa tonu vardı ki kurdum dişlerini göstererek etrafımda dönmeye başladı

Onu. Yaklaştığımızda bunu bilmeliydim. Canavarıma asla güvenmemeliydim.

O bir Alfa'ydı.

Eşleşmemiş bir Alfa.

Bu da onun dizide olduğu ve bu sezon bağ kuracak bir Luna aradığı anlamına geliyordu.

Ve o benim. Kurdum saldırdı ve dişlerini onun omzunun arkasına geçirdi.

Az önce ne halt ettin sen? Ağzına kan tadı dolduğunda iri adamın bizi fırlatmasını bekleyerek çığlık attım.

Ama ona uzandı ve çenesini nazikçe kaldırarak kurt gibi bedenini kolaylıkla manevra ettirdi. Onu yüzünün önünde tutarken iri elleri orta bölümünü kaplıyordu. İçimizde derin ve acil bir şey titreşti. Yavaş başladı. Yayılan bir sıcaklık

ve ruhumuzu oynamaya ikna ediyordu. Yanağını yalamak istedim.

Bu hiç iyi değildi.

İri yarı adam sakalının altından kaşlarını çattı ama gözlerinde bir parça eğlence parladı. "Nerede saklanıyordun?"

Gitmeliyiz, kurduma bağırdım. Ranger'ın bize ihtiyacı var. Bu bir hataydı.

Kurdum erkeğin elinden kurtuldu ve ormana doğru kaçmaya başladı.

Ne kadar hızlı koştuğu önemli değildi.

Kafa karışıklığımız ve kalp çarpıntımız azalmadı.

Özellikle de kafamızın içinde Alfa'nın sesini duyduğumuzda, *"Kaçabilirsin, ama seni yine bulacağım, dostum."*

Resmen kaybediyordum.

Kameralar her yerdeydi. Ağaçlara gizlenmiş ve büyümüş oyun yollarına yerleştirilmişti. İzleyiciler deliliğe inişimi izliyordu. Ben de bölgedeki tüm kameraları söktüm.

Uyandığımda o kadar paniklediğimi bile söyleyemem. Ormanın ortasında, Luna Denemeleri sırasında tasarladığım yuvanın içinde tek başıma. Zihnimdaki sessizlik beni harekete geçiren. delice.

Geçen hafta boyunca, başlattığım karmaşayı düzeltmek umuduyla John'u devre dışı bırakmaya çalışmıştım. Artık bana yeterince yakın değildi.

telepatik olarak iletişim kurarken, soğuk, ölü kalbimden geriye kalanlar boş ormana doğru kanamaya başlıyordu.

Dramatik olmayı bırak. Yola çıktı.

Bu da sorunun yarısı.

Evet. Deliriyordum.

Vücudum o adam için fiziksel olarak ağrıyordu. Daha önce hiç kimse için acımamıştım. Kurdum onun eşimiz olmasını seviyordu ama bir kez bile yuva kurmayı umursamamıştı. Ben baskın bir dişıydım. John bir Alfa'ydı. Bu iş yürümeyecekti. Tek istediğim onu kafamdan atmak ve hayatıma devam edebilmektir. Sinir bozucuydu ve beni sinirlendiriyordu.

Onu duyamamak hoşuma gitmiyordu.

Kurdumun onu işaretlediği geceden beri, rastgele zamanlarda zihnimde konuşuyordu. Mesela yatakta uzanırken ya da duşta duruyordu. İlk başta sorular sordu. Nelerden hoşlandığımı. Ne yemeyi tercih ettiğimi. Cevap vermedim.

Neden cevap vermedim?

Bir parçam bunun bir çeşit hata olduğunu düşündü. Çiftleşme işaretlerinin bu şekilde çalışmaması gerekiyordu. Bağ tamamlayana kadar telepatik olarak iletişim kuramamalıydık. Dişleri omzuna battığında kurdum onu sahiplendi ve çiftleşme sürecini başlatmıştık ama henüz çiftleşmemiştik. Onu kırmak için hâlâ bir şans vardı. *Tabii biz...*

Bu imkansızdı.

Bir sezonda iki kader çifti mi?

Bu gerçek bir televizyondur, fantastik bir dizi değil.

Komik değil. Ve gerçeklerle yüzleşmelisin.

John'un umurunda değil gibiydi.

Ve anlaşmamızdan gayet memnundu. O

sessizliğim hakkında yorum yapmaya başladı, sessiz olmamı umursamadığını söyledi. Konuşmayı da pek sevmezdi. Yine de derin ve homurdanan

Sesi rüyalarımın giriyor ve içimde hiç bilmediğim bir özlem uyandırıyor. Adımı söyleme şekli, rastgele zamanlarda beni çağırması, dizlerimin zayıflamasına ve içimin ihtiyaçla sıkışmasına neden oldu.

Çünkü o bizim eşimiz.

Boku yemiştin.

Ve başvuracak kimsem yoktu.

Çocuklar zaten bir şeylerden şüpheleniyorlardı ama ben onların alaylarını duymak istemiyordum. Kardeşim Aspen'i kovalarken aklını kaçıyordu. Jenna'dan tavsiye istemiştin ama o "ilk günlerden" bahsederken tüm çiftleşmiş annelerin gözlerindeki o uzak bakışa sahipti ve temelde korkularımı doğruladı.

Zavallı Aspen, onu ormanda bulduğumda ağzımdan kaçırdığım tüm kirli ayrıntıları öğrenen kişiydi. Diğer Luna'ların dramıyla uğraşmak yeterince güçlü bir dikkat dağıtıcı değildi. Düşüncelerimi tekrar ona çeken endişeden kurtulamıyordum. Bu Göğsümden çekilen bir ip gibi. Uzakta olduğunu sürekli hatırlatan bir şey.

Ama o geliyordu.

Ve şimdi o nihayet buradayken, kalbimin bu kadar düzensiz atmasına neden olduğu için yaklaşan sıcağı suçladım. Vücudum hormonlara tepki veriyordu. Hepsi bu. İyi bir boğuşmanın iyileştiremeyeceği bir şey değildi.

Orada, John'un tüm çıplaklığıyla, canavarca ihtişamıyla durduğu ateşin karşısında durmak neredeyse kaldırabileceğimden daha fazlaydı.

Ve kendime işkence ederek büyüdüm.

Lezzetli. Kurdum onun pirzolalarını yaladı.

"Seni bulacağımı söylemiştim." John'un yüzündeki o aptal sırıtış karnımın şişmesine neden oldu.

"Kafamın içinden çık." Dişlerimi gösterdim.

Sakalının altından rahat beyaz sırtışı görünüyordu.
"Biz gidiyoruz. Eşyalarını topla."

Hiçbir koşul altında bu vahşi erkekle bir yere gitmeye niyetim yoktu. O anda panik içinde ateşten uzaklaşmakta olan yeğenleri onun ne kadar dürüst bir Alfa mıydı?

Üniformalı bir adam bana bir şey yapmış gibi değildi. Her zaman Alfalarla takılırdım. Cazibesi ya da cazibesizliği, benim normal partner tipim *olmayan* muazzam gücünden kaynaklanıyordu. Ve ben sikiinin uzunluğuna baktım. Bakışlarımı tekrar yukarı kaldırmaya zorladığımda yanaklarım kızardı. Bu kesinlikle benim için hiçbir şey yapmadı.

Hiçbir şey.

"Hoşuna giden bir şey gördün mü?" Gülümsemeyi bırakmıyordu. Bu durumda komik olan hiçbir şey yoktu. "Ne kadar erken gidersek, o kadar erken test edebilirsin."

Kardeşim ve Aspen ateşe doğru yürürken öfkeyle yumruklarımı iki yanımda sıktım.

"Şu anda neler olduğunu açıklamak isteyen var mı?" Ranger sordu.

"Ona sor," dedi John.

Yüzündeki şapşal sırtışı dağıtmak isteyerek homurdandım. Bu kadar çekilmez olmaya hakkı yoktu.

Ranger Aspen'e döndü ve Sarah kızlarla konuşurken ve Trenton açıklığa doğru süzülürken sevgili fısıltılarını paylaştılar.

Bütün bu insanlar etrafımızı sarmıştı.

Çok fazla insan var. Kurdum volta atıyordu, odağının eşinden uzaklaşmasından hoşlanmıyordu.

Ki bu çılgıncaydı.

Ama bunu zaten anlamıştım.

"Biz burada kalıyoruz, John Amca." Danielle küçük bir adım attı İleri.

Bana bakmaya devam ederken gözleri kısıldı, ama ben cevap veren kişiydi.

"En iyisi hepimiz gidelim." Kelimeler ağızımdan öylece dökülüverdi. Evet, bu dağdan inmek istiyordum. Ama 'hepimiz' demek istememiştim, değil mi?

"Bizi buradan gönderemezsin," diye bağırdı

Amber. Olamaz.

Bunu ben yaptım.

Aspen'in bu kızlara yardım etmesine yardım etmek onlara

Bu sezonu kendi sezonları yapmak için ihtiyaç duydukları güven. Sorun ne? /

benim sezonum olmasını istemedim.

Bunun için çok geç, diye hatırlattı canavar

bana. Bu tam bir karmaşaydı.

John'un ifadesi yumuşadı ama yüzünde bir savaş ifadesi belirdi.

Gözleri. Bir kurt olarak bile, o sıcak kahverengi gözleri, dikkatli olmazsam içinde boğulacağımı bildiğim bir derinliğe sahipti.

"Siktir et." Döndüm ve koştum, derimdeki tüyler dökülürken gömleğimi başımdan çıkardım.

"*Şimdi nereye gidiyorsun?*" diye seslendi arkamdan.

"*Beni bir kez bulmuştun,*" dedim kemiklerim yeniden düzenlenirken ve hayvanım kontrolü ele alırken. Heyecanlı bir uluma sesi çıkardı ve onu oraya götürerek yuvamıza yöneldi. "*Gel beni tekrar bul.*"

Amber ve Danielle dağın yamacından aşağıya doğru koşmadan önce birlikte yer değiştirdiler. Eğer yeğenlerimle kabuklarından çıkıp kendi adlarına konuştukları için bu kadar gurur duymasaydım, onları doğruca Michigan'a geri götürürdüm. Bryant'ın onlara güldüğünü hayal edebiliyordum.

Gitmelerine izin verdiğim için bana çocuk oyuncağı diyorlardı. Yaşlıların söyleyecek bir şeyleri olduğundan emindim, umurumda değildi. Ama yaklaşan baş ağrısını hoş karşılamadım. Her şey tam bir felaketti.

Eminim yapımcılar dişileri kaçırp tüm bu stresi yaratarak biz Alfaları erken bir kızgınlığa sürüklemeyi umuyorlardır.

Ranger buraya yeterince zaman ayırdığımızı düşünüyordu. Onun Aspen'i yuvasına doğru korumacı bir şekilde sürmesini izlerken, bu umudun şimdi ne kadar aptalca görüldüğünü fark ettim.

O gidiciydi.

Ve kurdumu siyah saçlı bir dişiye takip etmeye zorlayan bu dürtülerin bizim tarafımızdan körüklenmediğini düşünecek kadar aptal değildim.

biyolojik ihtiyaçlar.

Neye bulaşmışım ben?

Neye girmek istediğimizi biliyorum.

Canavarım toprağı kokladı, kovaladığımız eşin izini kolayca buldu... yine.

Böyle olmaması gerekiyordu. Bu aptal gösteriye gelerek Amber ve Danielle'in gönlünü almıştım ama aslında eve getirecek bir Luna bulmak. Yine de beni bulan Fallon'un kurduydı.

Evet, öyle yaptı.

Onun agresifliğini hatırlayınca kendi kendime gülümsedim. Kurdun ısırtığına rağmen, onu böyle kıskırttığı için kendi kurduma hâlâ kızgındım. O gece derimizi bırakması için çok çaba sarf etmişim. Çiftleşme mevsimi dışında ona hemen orada binecek, kendi iddiasını ortaya koyacak ve bağı mühürleyecekti. Bu nadiren türümüz için oldu.

Bildiğiniz zaman, bilirsiniz.

Suçluluk hissetmiyordu. Canavarımın bu yönünü genellikle takdir etsem de, uygunsuz olduğu zamanlar da vardı.

Geleceğimize karar vermeden önce konuşmamız gerekiyordu.

Kader ve Fallon bizim için çoktan karar verdi.

Derin derin kokladı, soğuk ve eski, neredeyse nemli bir  i ek gibi yumuşak bir kokuyla bezenmiş yasemin kokusunu aldı. Alacakaranlığın erken saatlerindeki sis ya da kışın açık bir mağaradan s z len taze esinti.

Ay gibi kokuyor.

Garipti ama tüm bu durum da  yleydi.

Kurdu karar verdi. İnsan hala gemide değil.

Yakında fikrini değiştirir.

Kurdumun kendine güvenine güldüm. Sarsılmazdı. Aleni bir şekilde değil, ama kendine olan saygısını yıllar boyunca başkalarının yapmadığını yapıyor. Sürüden bu mesafe önce devasa şekil değiştirenlerden oluşan bir sürüde büyüyen en büyük erkek yavru olarak, sonra bir deniz piyadesi olarak ve son olarak da O'Neil Klanı'nın Alfa'sı olarak toplum, ona saçmalıkları görme yeteneği ve üstesinden gelemeyeceğimiz pek bir şey olmadığına dair kendinden emin bir bilgi vermişti.

Bizi zor zamanlardan geçiren sessiz bir g  t , ama Fallon'un yuvasının dışında durduğumda, şimdi bizi kurtarıp kurtaramayacağından emin değildim.

Senin sıran. Kurdum derisini serbest bıraktı.

Tereddütle sandığın kapısını  aldım. "Yapabilir miyiz konuşalım mı?"

"Bunca zamandır konuşmakta hiç sorun yaşamadın." Sesi kafamı doldurdu ve beni gülümsetti.

Sürünün telepatik olarak iletişim kurduğu zamanlardan farklıydı. Sesi kadınsı ve keskindi, normalde zihnimi darmadağın eden gürültüden rahatlatıcı bir şekilde uzaklaşıyordu.

Bunu duymaya alışabilirim.

"Ama cevap vermiyordun." Sandığın kenarına yaslandım ve açılmasını bekledim. "Beni nasıl işaretleyip böyle yalnız bırakacaksın?"

Bizi ayıran duvardan onun utancını hissedebiliyordum. Kokusundaki  i eksi ipucu, teni daha da g zelleştik e

ısıtılmış.

"Özür dilerim," diye mırıldandı metal kapının arkasından.

"Olma." Sırtımı kasaya döndüm, yukarı baktım

Ay'da. Hayatımda gördüğüm çok şey vardı ve bir kurt değiştirici olmasaydım bile yine de kadere inanırdım. Bu kaderi açıklamıyordu. her şey, ama bazı şeyler başka türlü açıklanamazdı.

Bu yüzden burada duruyordum. Kararını vermişti.

Hayır demeyecektim, özellikle de Fallon kadar güzel bir kadınla önceden belirlenmiş bir gelecek doğrudan kucağıma düştüğünde. Onun da deli olma ihtimali yüksekti.

Ama hiçbir zaman kırmızı bayrakları önemseyen biri olmadım.

"Kızgın değil misin?" Metal kapı gıcırdayarak açıldı. Fallon'un yuvasının güçlü kokusu gecenin karanlığına karışıp etrafımı sararken, iri, koyu kahverengi gözler bana baktı. canavarın ilkel arzuları.

İçimdeki dürtüleri bastırdım ve sandığa yaslanmaya devam ederken bedenimi rahat tuttum. "Neden olayım ki? Ne istediğini bilen kızlardan hoşlanırım."

"Peki ya ne istediğimi bilmiyorsam?" diye fısıldadı, bakışlarını dudaklarıma indirerek.

Gülümsemekten kendimi alamadım. "Sanırım ne istediğini çok iyi biliyorsun."

Bana dik dik bakarken gözlerindeki ateş kalbimin hızla çarpmasına neden oldu. "Beni tanı mıyorsun."

"Kimin hatası bu? Sanırım son birkaç gündür size pek çok soru sordum."

Solgun yanakları seksi bir kızıl tonunda kızardı. "Benimle dalga geçmene gerek yok. Kurdumun her şeyi berbat ettiğini biliyorum. Bu sezonun sonuna kadar çiftleşmezsek hâlâ çekip gidebiliriz. Kontrol ettim."

Bununla ilgili bir şey canımı yaktı ve kurdum onaylamaz bir şekilde hırladı. Elimi sakalının üzerinde gezdirdim, acıyı yatıştırmaya çalıştım.

Canavar. "Sık sık uygulayamayacağınız acele kararlar verir misiniz?"

"Hayır." Örgü battaniyeyi omuzlarına doladı. "Bana ne oldu bilmiyorum."

Sakın söyleme.

Söyle.

Gülümsedim, ona ne yapmak istediğimi tam olarak bilmeme rağmen edepsiz şakamı gizli tuttum. Ama ona saygı duyuyordum. alay etmeyi sonraya bırakacak kadar ciddiymdim. Şu anda ciddi olduğumu bilmesi gerekiyordu. "Peki ya gitmek istemezsem?"

Nabzının hızlanması ve tomurcuklanmakta olan uyarılmasının kokusu sikimin dikkat kesilmesine neden oldu.

"Neden çekip gitmiyorsun?" Arzusunun kokusu etrafımda dönerken geniş gözleri endişeyle doldu.

Kendimi odaklanmaya, onun alanını doldurmamaya zorladım. yuvasının kapısı daha geniş açıldı. "Kader kucağıma bir hediye bırakmış gibi görünüyor. Kurdun çok açık bir karar vermiş. Böyle bir şeyi bırakıp gidecek kadar aptal değilim."

Kalıyoruz. Kurdum başıyla onayladı.

Bana göz kırparken göğsünün derinliklerinden kurdunun yumuşak vızıltısı geldi. "Sen ciddisin. Birbirimizi daha tanımadan hemen işe koyulacak ve bu işi yürüteceğiz."

"Daha az parayla başlayan evlilikler biliyorum," dedim, ordudaki zamanımı düşünerek.

"Bu bir insan evliliği değil." Sanki bir darbeye hazırlanır gibi çenesini düzeltti. "İkinci bir şansımız yok."

"İhtiyacım yok." Omuz silktim.

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Canavarıma güveniyorum." Yüzeysel derinlikten daha fazlasını görmeye çalışarak ona baktım. İç mücadelesini anlatmak zordu

Bazen. "Öyle değil mi?"

"İstiyorum." İçini çekti, kapının pervazına yaslandı. "Sadece gidip böyle bir şey yapacağını bilmiyordum."

"Ben, kendi adıma, bunu yaptığına memnunum." Duvara yaslandım. "Çiftleşme fikrini çok daha kolay hale getiriyor."

"Yani kancadan bu kadar kolay mı kurtuldun? Kovalamaca bile olmadan?" Fallon usulca güldü.

Sesi bana bir şeyler yaptı. Hayatımda duyduğum her şeyden daha çok tekrar duymak istedim.

"Bütün hafta senin peşindeydim," diye takıldım. "Denemeye devam etmemi mi istiyorsun? Zamandan başka bir şeyim yok ve kolay kolay yorulmam."

"Bunu neden yapıyorsun?" Sesinde hâlâ kahkaha vardı ama gözleri yaşlarla dolmuştu.

Hayır. Bu hoşuma gitmedi.

Ben de öyle. Elimi uzattım, yanağına doğru eğilmeden önce elimi yanağına yaklaştırarak tereddüt ettim.

Başparmağımla bir damla gözyaşını sildim. "Güzel bir kız gördüm. Şansımı denemek istediğime karar verdim. Hayat her zaman o kadar karmaşık."

"Ama bu karmaşık bir durum." Fallon başını salladı ve elimden uzaklaştı. "Dur tahmin edeyim. Sen şu iyi adamlardan birisin ve bu kız için üzülüyorsun ve şimdi de çekip gidemiyorsun."

"Ya da hikayeyi yanlış okuyorsun. Ben soğukkanlı Alfa'yım ve yakınlaşmaktan korkmayan güzel kurt sadece "Mutluluğa ulaşma şansım var," dedim, keşke kelimelerle aram daha iyi olsaydı.

Tanrıça, o gülümseme. O kadar güzeldi ki bir odayı aydınlatabilirdi. Isırdı, saklamaya çalıştı ama onu tekrar gülümsetecektim.

Sık sık vermediğini hissediyordum, ama kazanmak mı? Vay be. Piyangoyu kazanmıştım.

Kesinlikle öyle. Kurdum zaferle uludu.

Ve ben gerçekten duymak istemedim hırıltılar geliyor Amber'ın paniklemiş sesi kafamda yankılanıyordu.

"Alfa, erkeklerle her şey yolunda mı?"

Lanet olsun. Daha fazla zamanımız olmasını umuyordum.

"Yuvalarınıza gidin. Bir dakika içinde orada olacağım."

Fallon yanımdaki tepeden aşağıya bakıyor, kızgın erkeklerin kızıışma telaşını dinliyordu. "Sezonun bir an önce başlaması gerekiyor."

"Evet." Elimi saçlarımla arasında gezdirdim. "Düşünmek için daha fazla zamana ihtiyacın olduğunu biliyorum ama hızlı bir karar vermen gerekebilir. Bu sezonu burada mı yoksa başka bir yerde mi geçirmek istiyorsun?"

"Ranger'ın ihtiyacı var..." Omzumun üzerinden bakarken sesi kesildi.

"Yeğenlerimin de güvende olduğundan emin olmalıyım." Onun görüş açısını takip ettim, karanlık ormana doğru bakıyordum. Hışırdayan yapraklar kurdumun dişlerini göstermesine neden oldu.

Sadece rüzgârdı ama beraberinde bir aciliyet duygusu da getiriyordu. Zaman bizden yana değildi.

"Yeğenlerini kontrol et," dedi.

"Yapacağım ve sonra ne yapacağıma karar vereceğim. Eğer Ranger bu sezon liderlik yapmazsa, ben yapmak zorunda kalabilirim."

"Acele et, lütfen." İnce parmakları benimkilere uzandı. Elinin tenime dokunuşu bir umut kıvılcımıydı.

Olmamız gerekiyordu.

Canavarımın beyanının doğruluğunu hissettim, etrafımızdaki ormanın sesleri kesilirken büyüledim ve gözlerinde dönen duyguların yoğunluğu tarafından çekildim. Dudakları aralandı, onları ıslatırken yumuşak ve davetkârdı.

"Beni öpme."

Gülümsedim. "Ama bir sonraki hamleyi yapma sırası bende."

Dudaklarını dudaklarımla yakaladım ve kaderimi mühürledim.

Fallon nefesimi içine çekti ve ruhumu çaldı. Öpücüğüme ateşli bir yoğunlukla karşılık verirken kollarıma düştü. Dillerimiz çarpışıyor, egemenlik için savaşıyordu ve Fallon'un öpücüğüne karşılık vermeye çalıştıkça kendi kendime sırtıyordum.

arzu iniltilerini bastıramıyordu. Eğer ay gibi kokuyorsa, yıldız ışığı tadındaydı.

Sıcak, narin ve canlı.

Ve benimkini.

Bir saniye daha kalırsam buradan ayrılamayacağımı bildiğimden, hırlarken canavarımı kendimden uzaklaştırdım.

"Bunu daha sonra bitirmek zorundayız."

"Daha sonra olacağını kim söyledi?" diye sordu.

nefes nefese. Sadece şaka yaptığını sanıyordum ama anlamlı gözlerinde bir endişe parıltısı vardı. Bunu hissedebiliyordum. Endişelerini sanki Tamamlanmış bağ olmasa bile onlar bana aitti.

Derin. Bu iş oraya doğru gidiyordu. Ve ben İşimin bittiğini çoktan anlamıştım. Bir adım geri çekilip onu görevimizi yerine getirmek üzere sürüklerken kurdum heyecanla uludu. Tercihen mümkün olduğunca hızlı olmalıydım ki eşimin yanına dönebileyim.

Kaçırdığım şey buydu.

Artık bildiğime göre, peşini bırakmayacaktım.

"Çok daha fazla zamana ihtiyacımız olacak, sevgilim." Kurdum vardiyayı devralmaya başladığında göz kırptım. "Hikâyemiz daha yeni başlıyor başladı."

Aptal kurt.

Aptal çarpınan kalp.

Ve aptal hormonlar beni bu kadar muhtaç yapıyor.

Bu kadar kolay teslim olmak istemedim. Kardeşimin yalvaran gözleri ve sezonun geri kalanındaki kaos olmasaydı, çiftleşme koşusuna kapılmama izin verir miydim emin değilim.

Ama işte buradaydık.

Aspen'in kurdu yanımızda ilerlemeye devam ederken benim canavarın pençeleri derenin buz gibi suyunda ilerliyordu. En azından birimiz dayanıyor gibi görünüyordu. Aspen iyi bir Luna olmuştu. Ranger daha fazla zamana ihtiyacı olduğunu düşündüğü için aptalın tekiydi. Onun doğal bir

Liderlik yetenekleri vardı ve hiçbir şeyi kabul etmezdi. McCaw Sürüsü - benim sürüm- ona sahip olduğu için şanslı olurdu.

Onlardan ayrılmak üzere olduğuma inanamıyordum.

Kardeşimle ilgilenilecek olması ve McCaw'u emin ellere bırakıyor olmam içimi rahatlatmalıydı. Ama odaklanabildiğim tek şey kurdumun kalbinin çarpması ve ruhumun derinliklerindeki arzusunun şarkısı. John'la yeni bir gelecek için duyduğu heyecan dehşet vericiydi.

Ya büyük bir hata yapıyorsak?

O aptal erkek sinir bozucu derecede mükemmeldi, bu da onda bir sorun olması gerektiği anlamına geliyordu. Onun yatağına güvenmiyordum-

ve maço *"iyi olacağız"* hisleri. Endişeye alışmışım. Kırıntılar için savaşmaya. Ranger McCaw'ın Alfa'sı olduktan sonra bile sürü liderlerinin politik oyunlarını oynamayı öğrenmişim, böylece her zaman onun arkasını kollayabilecektim. Tanıdığım her kurt şekil değiştiren derin sırları ve gizli bir gündemi vardı.

Aspen hariç, belki, ama bu konumuzun dışındaydı. John'un mükemmelliği gerçek olamazdı.

Bu bir tuzaktı; canavarımı kapılmaktan alıkoyamadığım bir tuzak.

O bizim dostumuz.

Biliyorum.

Neden karşı koyuyorsun?

Kalbimizi koruyorum.

Eğer korkuyorsan, sadece söyle.

Kurdumu yürümeyi bırakmaya zorladım, aramızdaki bağ sayesinde hâkimiyetimi kabul ettirdim. Çünkü korkmuyordum. Korkuyor muydum?

Siktir et. Kovalamacaya başla... tekrar.

Pes edeceğimi biliyordum. Burnunu gökyüzüne çevirdi ve uludu. Aspen'e son bir kez uzun uzun baktım ve kardeşime göz kulak olması için sessiz bir dua gönderdim. Gerçi bunu yapacağını iliklerime kadar biliyordum.

Kurdum dereden dışarı sıçradı ve yuvamıza doğru koşmaya başladı. Avı uzatmaya ya da izlerimizi gizlemeye zahmet etmedik. Eğer başka bir erkek bu haldeyken üzerimize gelmeye cüret ederse, ne sezonu ne de sonrasını bitirecek ekipmanı kalmayacaktı. John'un bizi kovalayabileceğinden de şüphe etmiyorduk.

Kurdum içgüdülerini takip ederek ormana geri döndü ve ileriden gelen çalı hışırtısını duyunca durdu.

Cindy'nin yakut renkli iri kurdu, efsanevi bir canavar gibi ağaçların arasından tırıs tırıs geliyordu.

Canavarım uzuvlarındaki titremeye rağmen yerini korudu. Cindy bizim için hiçbir zaman sorun olmamıştı ama ben Aspen'in tarafındaydım ve gerekirse onu savunmaya hazırdım.

Devasa dişi kurt bizi fark etmeden yanımızdan geçti. Gözlerindeki kararlı bakış tüylerimi diken diken etti. O bir kadındı. küçümsenmişti ve o da bunu biliyordu. Bulmaya kararlı olduğu piç kurusuna acıyordum.

Ama benim de uğraşmam gereken kendi sorunlarım vardı.

Kurdum hızını artırdı, dağın yamacına doğru uzun bir yoldan geri döndü ve ayı takip ederek yuvamızın altında yattığı yere ulaştı.

Kovalamacanın erkek ulumaları başladığı sırada çevredeki kameraları söktüğüm açıklığa ulaştı.

Gitmek için hâlâ zaman vardı.

Kapıları sürgüleyip saklanmak için.

Bunu biliyordum ama
yine de bekledim.

*

Hızlıca giyinmemden birkaç dakika sonra kulübenin dışında insan adımları duyuldu. Yaklaştığını duyduğumda kalbim daha hızlı atmaya başladı ama uzun zaman önce yüzümden korku izlerini uzak tutmayı öğrenmişim. Durumun kontrolünü elimde tutmam gerekiyordu. Patron ol. Zemini ayarla Kurallar. O içeri girdiğinde, atmaya hazır olurdum.

Ama o hiç gelmedi.

Sandalyeden yavaşça kalktım. Muhtemelen beni bekliyordu. Kapının dışında, yaklaşan ihtiyacım üzerindeki güç hissini artırmak için bunu uzatıyordu. Çoğu kadın gergin olur ve Avın kapanmasını bekliyordum ama iyiydim. Sadece aptal hormonlar avuç içlerimi terletiyordu.

Ellerimi pantolonuma sürdüm ve kapıyı iterek açtım. John olmasını beklediğim yerde değildi. Yuvamdan birkaç adım ötede çömelmiş, ateş çukuru yapmak için taşları taşıyordu. I Bir süre çalışmasını izledi ve neden kovalamacayı doğrudan ön kapıma kadar sürdürmediğini merak etti.

"Ne yapıyorsun?" Bana cevap vermeyince sessizliği bozarak sonunda sordum.

"İhtiyacınız olan her şeye sahip olduğumuzdan emin olmak için." Kayaları düzenlemeyi bitirdi ama aşağıda kalıp bölgeyi inceledi. "Sınırı işaretlemem gerekecek ama yine de yiyecek için daha uzaklarda avlanmam gerekecek. Bu sırtta fazla av hayvanı yok."

"Benim için avlanmana ihtiyacım yok." Neden? Neden yapıyordu Bu mu?

Çünkü o bizim dostumuz.

John omzunun üzerinden bana baktı. "Tamam. O zaman ben de artanları da sen alabilirsin."

Gülümsemekten kendimi alamadım. "Bunu yapmak istediğine emin misin?"

Bu mu?"

Ayağa kalktığında, bilinçsizce bir adım geri attım. O Çok büyük. Devasa bir Alfa canavarı. Ama sinsice dolaşmıyor ya da saldırmıyordu.

İleri. Buna ihtiyacı yoktu. Varlığı yeterince hükmediciydi. "Gördüğüm kadarıyla kurtlarımız birbirlerini bir süreliğine sebep." Acı çekiyormuş gibi göğsünü ovuşturdu ama konuşurken gözlerinde bir parıltı vardı ve bu da sonraki sözlerinin o kadar da ağır olmamasını sağladı. "Buna bir şans vermeyi kadere borçluyuz."

"Beni senin kurdun seçmedi," diye sesimi şakacı tutmaya çalıştım ama başaramadım.

"Kokunu aldığı anda seni seçti."

John sıırttı. "Ay gibi koktuğunu ve seni bizim yapmak için sabırsızlandığını söylüyor."

"Böyle bir cümleyle ne bekliyorsun?" Kalbim hızla çarpmasına rağmen gülüp geçtim. Aptal hormonlar.

"Aceleye gerek yok." John ellerini kalçalarına koyarken kurmakta olduğu kamp alanına baktı. "Önce halletmem gereken birkaç şey var."

*

Kontrolü ele almamızın zamanı geldi.

Yaptım bile. Şimdi sıra onda.

Ne zamandan beri dönüşleri önemsiyoruz?

Eşimle tanıştığımızdan beri.

Canavarımla tartışırken çıldırıyordum.

Yuvamın dışında dolaşırken, yakacak odun için dalları kırarken ve neredeyse her ağaca işerken tamamen rahat görünüyordu.

Alfa erkekleri ve işaretleme konusundaki sağlıksız takıntıları Kendilerine ait olduğunu iddia ettikleri *her şeyi*.

Bu durumda, kurdum izlerken gülleri kokluyordu.

John sakince yuvamızın etrafındaki alanı hazırladı. Daha önce beş kez kızgınlık dönemine girmiştım ve kaşıntımı kaşımak için hem erkek hem de dişi sevgililer edinmişim ama ilk kez biri bu kadar çaba sarf ediyordu.

İhtiyaçlarımı tahmin et.

Bununla ne yapacağımdan emin değildim. "Zemin hazırlamalıyız

kurallar."

John odun yığınının ateş çukurunun yanına bıraktı ve bana dönerek beklemeye başladı.

"Kurallarınız nedir?" O konuşmayınca ben sordum. "Hiç yok."

Omuz silkti.

"Tamam." Bu iyiydi. Liderliği almaya alışmıştım. "Zor sınırlarınız nedir?"

"Sert..." Dudaklarını yalarken gözleri anlayışla parladı.

"Onlardan da hiç yok."

Tabii ki yoktu. Herkeste biraz vardı.

"Pegging iyi mi?" Masumca sordum.

"Olabilir. Çoğu şeyi bir kez denemek isterim." John tek omzuyla tekrar omuz silkti ve beni şoke etti.

"Şey... Ben... Peki ya..."

"Buraya gelsen ve daha önce başladığımız işi bitirsek nasıl olur?" John elini bir davet olarak uzattı.

Beni kendine çekerken hiç düşünmeden tuttum, hâlâ hazırlıksızdım. Erkeksi kokusu deri ve el yapımı sabun gibi tazeydi ve etrafımda dönerek kendimi güvende hissetmemi sağlıyordu. I Ne olduğunu anlamadan önce kafamı sallayarak temizlemeye çalıştım. John çenemi yukarı kaldırdı ve gözlerimin içine baktı.

Sakalını hissetmeyi beklerken nefesimin kesildiğini hissettim. tekrar yüzüme karşı. Hayal ettiğimden daha yumuşaktı. Daha önce hiç sakallı biriyle çıkmamıştım. Beni yemeye karar verdiğinde sakalın bacaklarımın arasında nasıl hafifçe sürtüneceğini düşünerek içim ısındı.

Bundan gerçekten hoşlanmasını umuyordum çünkü hoşlanmazsa benim için üzücü bir gelecek olurdu.

"Beni öpmekten daha fazlasını düşünüyorsun." Dudakları benimkinin birkaç santim üzerinde gezinirken John'un burun delikleri alevlendi.

"Ateş beni sertleştiriyor," dedim. Bir kadının vücudunda ya da ihtiyaçlarında utanılacak bir şey yoktu.

"Seni bu kadar tahrik eden benmişim gibi davranacağım." Sesinin alaycı tonu kalçalarımın sıkılmasına neden oldu. Alaycı bir cevap veremedim ağzımı kendi ağzıyla kapattı.

Ve nasıl nefes alacağımı unuttum.

Beni içine çeken şey acıyan bir ihtiyaçtı. Topraksı, zengin Erkekliğin tadı tüm duyularımı istila etti. Kural olarak, onunla çıkmazdım.

Çünkü benim alanımı çok fazla işgal ediyorlardı ve karşılığında çok fazla şeye ihtiyaç duyuyorlardı. Ama beni öpüşünden bile onun gücünün sessiz bir güç olduğunu anlayabiliyordum. Sanki o boğulan bir adamdı ve ben onu kurtarabilirdi, tüm bunlar olurken o benim ayaklarımı yerden kesti.

Kurtlarımız ulurken dillerimiz dans etti. Vücudum eridi ve John'un katı formuna sarıldım. Güçlü kolları beni tuttu. Bu yeterli değildi. Yeterince yakın değildik. Tırnaklarımı ensesindeki yumuşacık saçları okşadım ve onu kendime doğru çekerek ağzına doğru inledim.

Tanrıça, onu içimde istiyordum.

John usulca güldü. Ses, fıçı göğsünde bir gümbürtü gibiydi. Tırnaklarımı teninde gezdirmek için can atıyordum. İçine girip beni hissetmesini sağlamak için.

Dudaklarını çekti, kendi dudaklarımla kovalarken beni soluk soluğa bıraktı.

"Peki ya sizin kurallarınız?"

"Kuralları boş ver," dedim arkama yaslanıp onu da kendimle birlikte çekerken. "Hadi benim yuvama gidelim."

Gözlerinin parlaması, bu işin istediğimden daha derine gittiğine dair ilk ipucum olmalıydı. "Emin misin?"

"Hayatımda hiçbir şeyden bu kadar az emin olmamıştım," diye soludum, bir erkeğin hareketsiz kayasını hareket ettirmeye çalışarak.

"Bekle. Bu rıza gibi gelmiyor."

Eminim.

"Canavarım rıza gösteriyor." Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tuttum. "Ve ben de onun istediklerini kabul ediyorum."

"Bu durumda..."

John'un sakalını kaşıdığı ve beni endişeyle süzdüğü bir tereddüt anı oldu. Tam ona yalvaran biri olmadığım konusunda çıkışacakken, beni ayaklarımdan kaldırmasıyla ciğerlerimdeki hava boşaldı.

"Ne yapıyorsun?" Gözlerim şok içinde açıldı. Beni kollarında ağırlıksızmışım gibi taşıdı. Gelin tarzı. Buna böyle diyorlardı.

Ve hoşuma gittiğinden emin değildim.

"Şşş." John ikimizi de kulübeye doğru götürürken dudaklarını benimkilere bastırdı. "Ver şunu bana. Daha önce hiç bir dişinin yuvasına girmedim ve bunu doğru yapmak istiyorum."

"Sen hiç-"

Beni bir öpücükle susturdu.

Dudaklarımı ayırdım, nefesim kesilmişti. "Bir dişinin yuvasında mı?"

"Daha önce hiç istememiştim," diye gürledi ve dudaklarımı tekrar ayak parmaklarımı kıvıran bir öpücükle yakaladı.

Ve asla başkasının kinde olmayacak.

John'un devasa gövdesi kutsal alanımı doldururken tüm bedenim "*Benim*" diye haykırıyordu.

Endişelenecek ya da düşünecek zamanım yoktu. Varlığımın her zerresi onun teninin benimkine değmesini arzuluyordu. Tek şey buydu.

önemli olan buydu. Onu olabildiğince yakınıma ve derinliklerime almak, böylece onu içime almamı isteyen bu ağırlı çekimi yatıştırabilirdim. Şimdi.

Elbiseleri itip kakan, el yordamıyla çalışan bir karmaşaydık. çarpılmış dişler ve hareketli parçalar. Sonra, bunu tekrar oynardım. Yavaşlatır ve kalıcı olmasını sağladım. Kaşıntıyı bir kez kaşıdığım da, her şey daha kolay olacaktı. Her zaman bu kadar çılgınca olmayacaktı. Onu öpmeyi bırakabilirdim. Kontrolü yeniden kazanmak için.

John öpüşmeyi beni yumuşak battaniyeli yer minderine yatıracak kadar uzun kesti. Devasa omuzları mum ışığında parlayarak üzerimde asılı kaldı. Nefes nefese kalmıştım.

iç çamaşırını çıkardım ve elimle kalın sikini aramıza aldım. Dudaklarını boğazımın dibine bastırırken inledi. Parmaklarımla uzunluğunu keşfettim. O da benimkinden aşağı doğru öptü. göğsümü okşarken sütyenimi çözdü.

Oh Tanrıça, evet.

Bunun boyutu eğlenceli olacaktı.

"Bu..." John ağzını ve sütyenimi çekerken nefesi göğsümde gezindi. Meme uçlarım sıkılaştı. Ani bir ürperti. Piercinglerime bakarken gözleri kehribar rengi ışıktaydı. "Meme ucu halkaları mı?"

Teknik olarak barlardı.

"Onlarla oynayabilirsin." Başımı salladım, hala nefes nefese ve hareket etmeye çalışıyordum, böylece sikini istediğim yere hizalayabiliyordum.

sırılsıklam girişimi.

Aleti parmaklarımın altında titreşirken ve dişleri meme ucumdaki çubuğu sıyrırken John'un iniltisi ilkel, gırtlaktan geliyordu.

Beyaz sıcak zevk içimden fırladı ve ucunu klitorisime sürttüm.

"O da piercingli mi?" Ağzını diğer göğsüme götürürken elini aramızda kaydırdı.

"Çok hassas." Elimi çekip sikinin başını başparmağıyla değiştirirken inledim.

Dilini çubuğun üzerinde gezdirirken haykırdım ve sonra Klitorisimi ovarken dişlerini göğsüm boyunca küçük ısırıklarla sürükledi.

"Siktir," diye mırıldandı. "Çok güzelsin."

"Çok fazla konuşma, yeterince hareket yok." Kalçalarımı talepkâr bir hamleyle öne doğru salladım.

"Emrettiğiniz gibi." John benim gücümü horozunun baskısıyla karşıladı, gözlerinde saygıyla bana bakarken yavaşça içeri girdi.

Çok fazlaydı. Çok yoğundu.

Gerildim, yandım ve sırtını tırmaladım, o dibe vurdukça daha fazlasına ihtiyaç duydum.

"Biliyorum." Biraz geri çekildi, sanki kafamın içinde bekliyormuş gibi düşüncelerimi okuyordu. Bu beni olduğundan daha fazla korkutmalıydı.

Ama zaten çok yaklaştım. Tam sınırdaydım. Birkaç vuruş daha yapsam devrilecektim. Tek ihtiyacım olan aşağı inmekti, sonra bariyerleri tekrar yukarı çekecektim. Bu acıyı dindirir dindirmez.

"Daha sert."

"Emredersiniz hanımefendi." Acımasız bir adım attı.

Ben de ona uydum, kendimi çılgınlığın içinde kaybettim.

Birlikte hızla tırmandık ve birlikte sertçe çarpıştık, orgazmım benimkiyle birlikte onunkini de sağarken pençeledik ve çığlık attık.

Dişleri omzuma battı. Adımı sahiplenircesine hırladı. Acı ve zevk içimi yaktı. Kanımızın yoğunluğu, hala kemiklerimde titreşen doruk noktasının telaşıyla karışması, mahvolduğuma dair son ipucumdu. Hiçbir şey beni

Bunun gibi. Acımasız ve her şeyi tüketen bir şeydi. Düğümü kaçamayacak kadar kalındı, beni iyice geriyor ve bizi yerimize kilitliyordu.

Mumlar bulanık bir altın parıltısı gibi daha parlak yanıyordu. Mutluluğumu çevreledi, beni yumuşak halıya geri döndürdü ve üzerime bastırıldığı erkeksi ağırlığının baş döndürücü hissini artırdı.

Sıcaklık yerleşirken güvenli bir battaniye bizi koza gibi sardı ve göğsüm tekrar doldurulmak için yalvararak ardına kadar açıldı. Ben yapmadım
Anlıyorum.

Bağ sağlamlaşıyor.

Ne yapacağız?

Kabul et.

Bir şey yerine oturdu ve kalbimin doluluk hissiyle şişmesine neden oldu. John'un kollarına gömüldüğümde, o benim kokumu içine çekerken ben de onun kokusunu içime çektim. Aramızdaki altın kordon sağlamlaştı ve
İmkânsız mümkündü ve kurdum memnuniyet içinde dinleniyordu.

Kader.

Ama hepsini sindirecek zamanım olmadı.

Bacaklarımın arasındaki lezzetli ağrı çoktan azalmaya başlamıştı.

Hızlı. Çok hızlı. Beni altına çekiyor, dalga geçiyor ve alay ediyordu. John'un endişeli kaşları üzerimde gezinirken terli saçlarından bir tutamı yüzümden geriye doğru itti ve düğümü küçülmeye başladı.

Boğazımdan hayvani bir inilti geldi.

"Her şey yoluna girecek," diye söz verdi, yeni bir ihtiyaç dalgası üzerime çöktü, duyularımı boğdu ve tüm öz-koruma onunla birlikte. "Sana her zaman göz kulak olacağım."

Plastik puf sandalye çıplak tenime yapışmış, çarpık bacaklı ve ağırlı bir şekilde oturmuş, haftanın çoğunu saklanarak geçirdiğim odayı inceliyordum. Duvarları gece yarısı siyahına boyamış ve üzerine yıldızları andıran gümüş lekeler serpiştirmişti. Yüzen raflar tavanın etrafında mumlar tutuyor, dekoratif bir ışık yanılması veriyordu. Gece olduğunda ve fitilleri yaktığımızda korniş hayalet ışığıyla aydınlanırdı.

Sabah olduğunda, yuva daha az perili ve daha çok antika bir tablo gibi görünüyordu. Güneş, tül perdelerin arasından içeri süzülüyordu. Pencereyi açtı ve rüzgâr ön kapıya astığı tavandan tabana kadar uzanan kumaşları dalgalandırdı. Mor ipek çarşaflar yatak pedinin etrafına sarılmıştı. Bu kadar ince olmasına rağmen şaşırtıcı derecede rahattı. Ama mor renk için doğru isim değildi. Kırmızıyla karışık daha koyu bir menekşeydi, sanırım buna bordo diyorlardı.

Emin değildim.

Fallon'un bildiğine bahse girerim.

Sanatçı tipine benziyordu -gergin, seksi ve benim ligimden o kadar uzaktı ki komik değildi.

Ve görüldüğünden daha yumuşaktı.

Kızgınlığı sırasında, beni fiziksel olarak içeri alırdı.

Birden fazla. Ona hizmet etmemi istedi -ki bu onun hakkıydı- ama garip anlarda gösterdiği bir kırılma vardı ki Dikkatli olmazsam bu işi ciddiye alırdım.

Artık sıcaklık azalıyordu ve o tüylü battaniyeye sarınmış, hormonların sonuncusunu da uyuyarak atıyordu, ona bakarken nefesimi tutabiliyordum. Uzun kuzguni saçları porselen yüzünün etrafına yayılmıştı. Porselen doğru kelime değildi. Onun yüzü kırılabilir. Ama taş da değildi.

Zarif bir şekilde kadınsı ve sert bir şekilde güzeldi. Tüm kıvrımları ve açıları öyleydi. Tatlı bir yumuşaklık ve altında güçlü kaslar. Tehlikeliydi. Savaşlara neden olan türden bir güzellik.

Ve o benimdi.

Ona ihtiyacı olanı vereceğiz. Canavarım iç çekti, memnun. **Onu güvende tut.**

Düşünerek sakalımı kaşıdım. Amber Maine'den Colton'la çiftleşmiş, Danielle'in kurdu da New York'tan Tucker'ı seçmişti. Çocukların onlara iyi davrandıklarından emin olmak için sezon başında onları kontrol etmiştim. Anneleri, üvey kız kardeşim Bethany, bu kadar yakın olacaklarını bilmekten mutlu olacaktı. Ziyaretleri çok daha kolay olacaktı.

Fallon benimle Michigan'a kadar gelmek zorunda kaldı. Büyük şehirden ve sürüsünden bu kadar uzakta evini özleyip özlemeyeceğinden emin değildim.

Eski paket, yani.

Artık bana bağlıydı.

Bunun doğruluğu göğsüme rahatça yerleşti. Olması gerektiğini hissettim. Ruhumun derinliklerinde. Kader arkadaşlığının nasıl işlediğinden emin değildim ama bunun gerçek olmasa bile oldukça yakın olduğunu düşünüyordum.

Canavarımın dediğine **göre, bu olabildiğince gerçekmiş. Şansımız varmış.**

Gösteriye gelmek kılık değiştirmiş bir lütuftu. Alpha Williams'ın Detroit'ten gelen oğluna Yukarı Yarımada'da iş yapmayacağına dair yemin ettirmiştim. Artık mafya saçmalığı yok. Bölgemde terk edilmiş cesetler olmayacaktı. Amber ve Danielle doğru ve düzgün bir şekilde çiftleştiler. Şuna Üstüne üstlük, kendime güzel bir Luna bulmuştum.

"Ne düşünüyorsun?" Fallon gözlerini kırpıştırarak açarken fısıldadı.

Baktığımı gizleme zahmetine girmedim. "Sen."

Döndü ve kollarını uzattı. Serin esinti

Sırtını kamburlaştırdıkça meme uçları sıkılaşıyor ve metal parmaklıklar sabah ışığında parlıyordu.

Hâlâ ağrım olmasına rağmen tekrar sertleştim.

"Şaşırdım," dedi ve dikkatimi tekrar beni öpmekten kıpkırmızı olmuş, yay şeklindeki dudaklarına çekti.

"Neye şaşırdın?"

"Vanilyalı seks." Esnedi. "Düşündüğümden daha iyiydi."

Kurdum başını yana eğdi. **Bu bir hakaret miydi yoksa iltifat mı?**

"Şikayet ettiğini duymadım," dedim.

Fallon güzel gözlerini devirdi. "Gözlemlemiyorum. Bu sadece bir gözlem."

Bir an için sessiz kaldı, sabah güneşinin ışıkları aramızda dans ediyor, pencereden ve açık kapıdan içeri süzülüyordu.

"Kardeşimi Alfa olmadan konuşurken duymak çok garip. bağlantı." Kaşlarını çatması canavarımı sızlattı. "Ne diyor o?"

"Pek bir şey yok." Fallon'un dudaklarında bir gülümseme belirdi ve kalbim tekrar yerinden fırladı. "Şov yapımcılarını sarsmak için onunla gitmek istemiyorsan tabii. O ve Aspen ortalığı ayağa kaldırmaya gidiyor."

"Pek sayılmaz." Ranger'la son birkaç gündür yiyecek ve erzak almak için gidip gelirken aceleyle birkaç konuşma yapmışım. Avukatları ağa giriyor ve bir dava inşa etmek. Aspen'le ilgili yasal bir boşluk vardı. zarar görmek. Bu programda, sözleşmesine mahkemeye götürülebilecek bir hüküm eklenmiş olan tek kişi oydu.

Ama bu sirkten bıkmışım ve ait olduğum yere dönmek için sabırsızlanıyordum. Bu havalı avukatlar, televizyon reytingleri ve medyanın ilgisi bana göre değildi.

"Gitmeye hazır mısın?" Önce nelerin toplanması gerektiğine karar vermek için yuvanın etrafına bakındım.

"Olacağım." Fallon kendini yataktan itti ve gömleğini kaptı. Uyanık yüzündeki yumuşaklık gitmiş, yerine çelik gibi bir kararlılık gelmişti. Bu bana kamçı etkisi yaptı. Onun hakkında hâlâ öğrenmem gereken çok şey vardı.

Benim Luna'm.

Dostum.

"Buraya gelme sebebiniz olan her şeyi aldınız mı?" Dar siyah pantolonunu beline kadar sıyırdı ve düğmelerini ilikledi. mükemmel şekilli kıcının görüntüsü. Canavarım onaylamayan bir homurtu çıkardı ve ben onun maskaralıklarına gülümsedim.

"İstediğim her şeyi ve daha fazlasını elde ettim."

Büyük gölden gelen soğuk rüzgar saçlarımı yüzüme savurup dudaklarımı çatlattı.
özel uçak.

Cessna 172 -jetler hakkında bir şey bildiğimden değil, ama Detroit'ten buraya kısa uçuşta sormuştum- gölü çevreleyen ağaçlardan arındırılmış toprak bir araziye indi.

Yer değiştirip kürkümü kullanmalıyız. O kadar kötüydü ki kurdum titriyordu.

Astarlı yağmurluğu etrafımda daha sıkı topladım, içime Merinos yünü kazağımı giymeyi seçtiğim için minnettarım. Korkunçtu. Mart ortası olmasına rağmen dışarıdaydım ve kat kat giyinmeme rağmen hâlâ çok üşüyordum.

Kuzeybatı Pasifik'te gökyüzünün gri çiselemesini bekliyordum. Burada, Yukarı Michigan'da görmeyi beklemiyordum. Ve bu kadar soğuk olacağını da bilmiyordum. Yerde hâlâ kar vardı - beyaz olmayan bir kar. Çamurluydu, yapraklarla kaplıydı ve Michigan'a giden toprak yolun kenarındaki tepeciklere yapışmıştı. Göl kıyısındaki uzak kulübeler.

Etrafı seyrederken midem bulandı.
alan. Yeni hayatıma bir hoş geldin partisi beklemiyordum, ama burada bir tür... hayat olacağını varsaymıştım.

"Herkes nerede?" John bavullarımızı uçaktan alıp aşağıya taşıırken rüzgâra karşı daha yüksek sesle konuştum.
cılız metal basamaklar.

"Seni sürüyle tanıştırmadan önce biraz yalnız vakit geçiririz diye düşündüm." Bavulu ustalıkla benden uzaklaştırırken ona ulaşmaya çalıştı.

Onları yuvarlarken gözlerim rüzgârdan sulandı.
John'la daha fazla yalnız zaman geçirme düşüncesi içimdeki gizli parçaları ısıttı.

Ama bunu bilmesine izin vermeyecektim.

"Çantayı gönderdin mi?" John'a yetişmek için acele ederken topuklu botlarım toprağı ve gevşek çakılları çtırdatıyordu. Ben Neredeyse 1.80 boyundaydım ama benden uzun boyluydu ve adımları bunu gösteriyordu. Önemli değildi. Benden iki kat büyük erkeklere ayak uydurmaya alışmıştım. Burası yeni bir yer olabilirdi ama kurallar aynıydı.

Farklı olacak, kurdum usulca bizi rahatlatmaya çalıştı. **O farklı.**

"Hayır," diye homurdandı John bavulları beyaz boyalı dış cephe kaplaması ve etrafını saran verandası olan Viktorya tarzı eski bir evin verandasına bırakırken. Ahşap kalaslar bavulların ağırlığı altında inledi.

Etraftaki yapılara baktım. Bir sıra beyaz Gölün kumsalının üzerindeki çimenli tepecikte kulübeler sıralanmıştı. Binaların arasında aralıklarla soğuk ateş ocakları ve etraflarında devrilmiş ahşap çim mobilyaları duruyordu. "Nereye gittiler?"

"Burası bizim tatil mülkümüz. Bir süre burada kalabileceğimizi düşündüm." Bacaklarım altımdan çekilirken ve John'un güçlü kolları sırtımı sararken dünya altüst oldu. "Birkaç ay sonra sürü bu taraftan çıkıyor."

"Yine mi bu?" John kapıyı tekmeleyerek açtığı anda içimi çektim ve eğlendiğimi gizlemeye çalıştım. "Kendi ayaklarımın üzerinde yürüyebilecek durumdayım."

"Biliyorum." John beni eşikten geçirirken sırıttı. "Ama ayaklarının havada olmasını seviyorum."

*

"Seninle vakit geçirmeyi ne kadar sevsem de, liderlik etmen gereken bir sürün yok mu?" Kalçalarımı döndürerek John'un kalın sikini g noktama sürtmesi için ileri doğru sürükledim. Günlerdir bunu yapıyordum ve hâlâ sıkılmamıştım. Ateşim çıktıktan sonra arzusun azalacağını düşünmüştüm ama daha fazla yanılmış olamazdım.

"Benimle vakit geçirmeyi seviyorsun." John'un büyük elleri Ritmi kontrol etmeye çalışarak yukarı doğru iterken çıplak kalçalarımı kavradı.

Tırnaklarımı göğsünde gezdirirken onayımı mırıldandım. Ben üstteyken bile, hala itaatkar olamıyordu. Bu

bir şeyleri değiştirdi.

Hâlâ hazmetmeye çalıştığım şeyler.

"Tabii ki buna odaklanacaksın," dedim, siki tam doğru noktama çarptığında nefes nefese kaldım.

Bağlantımızın nabzı yoğunlaştı ve daha sert itti, ne hissettiğimi hissederken beni sabit tuttu ve hızı artırdı.

Doruk noktam yaklaştıkça kalçalarım titriyordu.

Odaklan.

"Sen bir Alfa'sın." İşte bu yüzden, ben tamamen onun merhametine kalmış bir şekilde üstte otururken o hâlâ beni kendi ritmiyle sallıyordu.

"şu anda o çirkin piçler umurumda değil," dedi John.

Kalçalarımı kaldırıp beni tekrar kucağına yapıştırırken homurdandı. "Sana bakarken olmaz."

"Tam orada," diye inledim.

Odaklanmaya ne oldu?

"Oh tanrıça." Yıldızlar görüşümde dans ediyordu.

"Ver onu bana, sevgilim. Seni kimin bağırttığını göster bana."

Bu. Lanet olası. Canavar. Lezzetli bir orgazm üzerime gelirken haykırdım, ardından John'un zevki, tohumu uyluğumdan aşağı yuvarlanırken benim dalgalarımın gelmesini sağladı.

Beni hızla çevirdi, düğümü bizi yerimize kilitlemek için şişerken daha derine itti. Kalçalarımı daha yukarı kaldırmaya çalışırken tanıdık panik ve sahiplenme ihtiyacı onu sardı. Aslında beni hamile bırakmaya çalışmıyordu. Çiftleşme mevsimi dışında hamile kalmak ne kadar nadir olsa da yine de doğum kontrol hapi kullanıyordum. Bu sadece bir Beni tohumuyla doldurmak için ilkel bir dürtü. Üremenin onun sapkınlıklarından biri olduğunu bile bilmiyordu.

Onun ihtiyaçlarını tam olarak anlayamazdım ama aramızdaki bağ birbirimizin ne hissettiğini hissetmemizi sağladı.

Bu da seksi süper ateşli yapıyordu, vanilya seksi bile.

Ama vanilyanın çekiciliğini daha ne kadar koruyacağını bilmiyordum. "Benden sıkıldın mı?" "Benden sıkıldın mı?" diye sordu John.

parmaklarını kaburgalarımın aşağı indirdi. Dokunuşuyla ürperdim. Nasırlı ellerin bu kadar nazik olabileceğini kim bilebilirdi?

"Birazcık." Burnumu kıvırdım, yalan kokusu alıyormuş gibi yaptım.

"Ama düşündüğün şekilde değil," diye eklemek için acele ettim, gerçeği hissedeceğini anladığımda.

"Ne o zaman?" Düğümü beni yerinde tutmaya devam ederken yüzünü tavana çevirdi ve şunu yapmamızı istedi
Şimdi konuşalım.

"Bu güzel olsa da," diye iç geçirdim, "hiçbir şey yapmamaya alışık değilim bütün gün."

"Hiçbir şey mi?" Kalçasını küçük bir hamleyle itti.

"Bu da bir şeydir." Düğümü beni gererken inledim
Daha geniş. "Sadece faydalı olmak istiyorum."

"Senin için planladığım bir sürü kullanım var." Kaşlarını salladı.
İfademci ciddi tutmaya çalıştım ama başaramadım. "Seks kölesi gelecekteki iş fırsatları listemde yoktu."

"Ama çok güzel bir tane yapıyorsun." Dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

Boyun.

"Bir Luna'ya ihtiyacın olduğu izlenimine kapılmıştım." I
meme ucu piercinglerimden birini nazıkçe çekiştirirken nefes nefese kaldım.

"Sen mükemmel bir Luna'sın." Elini diğer göğsüme götürdü.
"Şimdiye kadar gördüğüm en seksi Luna."

"Ben bedenimden daha değerliyim."
Parmaklarını güneşe doğru sürükleyerek karnımın çukurlarına ve kıvrımlarına taptı. "Çok güzel bir vücut."

"Kahretsin, John. Dur."
Bana gerçekten bakmak için gözlerini kaldırdı. "Sen ne istersen. Sizin için getireyim."

"Bana bir şey almanıza ihtiyacım yok ya da istemiyorum."
İri, sakallı yüzünü ellerimin arasına aldım. "Benim için işimi yapma zamanı. I
sürüyle tanışmalıyım."

John'un kaşları çatıldı ve tereddüt ettiğini hissettim. "Şimdi mi?" "Bir süre daha beklememiz hiçbir şeyi değiştirmeyecek.
hafta." Hayal kırıklığıyla bir nefes verdim. "Anlıyorum. Ben buralı değilim. Buralarda. Küçük kasabalar yabancılara güvenmez. Ama saklanmanın bana bir faydası olmayacak."

John yüzünü göğüslerimin arasına gömerken inledi. "Seni paylaşmak istemiyorum."

O iyi bir dost.

Biraz dramatik ama.

Bizi çevirirken başının arkasını okşadım ve devasa vücudu benimkini ezdi. Bu kadar büyük bir erkek için, kesinlikle sevimli bir şeydi. "Söz veriyorum hayatta kalacaksın."

Kavrulan etin kokusu mutfaktan süzülerek locanın toplantı salonuna doğru yayılıyordu. Midem homurdanmaya başladı ama kendi açlığım ikinci plandaydı.

"*Yiyecek bir şeyler aldın mı?*" Fallon'u zihnimde canlandırdım. Meşe masanın karşısında oturuyordu ve her açıdan soğuk ve ilk kez gösteri sırasında gördüğüm bir kadını topladı.

"*Bu gece festivalde yiyeceğim.*" Bana karşı kullandığı ses tonu yumuşaktı ve bunu nasıl yapabildiğini merak ederek bir süre daha baktım. Yüzü, onunla dalga geçmeye çalışanlara meydan okurken, o sakince Beni yatıştırdı, ama kabul etmeyi reddettiği gerginliği fiziksel olarak hissettim.

"Shirley geyik eti kızartması mı yapıyor?" Bryant, Beta'm ve havayı kokladı. Diğer sürü görevlerinin yanı sıra şerif yardımcısı rozetini de takan asker kökenli bir şekil değiştirendi.

Teknik olarak burada şeriftim. Ama bu daha çok resmi bir unvandı. Mackinac Köprüsü'nün batısından başlayıp Hiawatha Ulusal Ormanı'na kadar uzanan O'Neil bölgesinde yaklaşık beş bin mil karelik bir alanımız vardı. Tüm bu arazide, bir taneden daha az bin vardiya değiştirici.

Çoğu günah işlemekten daha yaşlıydı ve kulübelerinden pek çıkmazlardı. Yine de bir festival en kötülerini bile ortaya çıkarabilirdi.

"Evet." Shirley'nin kayınbiraderi ve yaşlı bir piç olan Tim sandalyesinde arkasına yaslandı. Bakışları Fallon'un üzerinden geçti. "Mutfakta biraz yardıma ihtiyacı olabilir."

"Eğer varsa-"

Fallon zihnimde "*Yapma,*" diye bağırdı. Üst dudağı bir hırıltı şeklinde kıvrıldı.

"Ellerinde bir sorun mu var?" diye sordu Tim'e. Tim şaşkınlık içinde avuçlarına baktı. "Hayır."

"O zaman yardıma ihtiyacı varsa neden mutfakta değilsin?" Fallon ona o kızgın gözlerle bakmaya devam etti.

aklı başında her erkeğin sikini büzüştürür. Bende bir sorun olmalıydı, çünkü benimkinin tepki olarak seçtiğini hissettim.

Masadaki diğer iki yaşlı erkekle birlikte gülüp geçmeye çalışsa da Tim'in yüzü kıpkırmızı kesildi. Andrew ve Patrick Onun iki yanında, bugün festival için ormandan gelen diğer iki topluluğu temsil ediyorlardı. Onlar konsey olarak kabul edilirdi. Ama onlara pek bir şey danışmadım.

"Seattle'da böyle mi yapıyorlar?" Tim, hayatının yarısını güneyde geçirmiş olmasına rağmen bir cahil gibi şehrin hecelerini vurguladı. "Alfalarınız mutfakta da görev yapıyor mu?"

"Kardeşim iyi bir bouillabaisse hazırlayabilir." Fallon sırtıttı. "Bir ara sana tarifini veririm."

Tim, gümüş başını sallayan Andrew'a bakarak, "Bu doğru değil," diye mırıldandı.

"Doğru olmayan ne?" Haddini aşacağını umarak meydan okudum. Onunla, karısı Reba'yla ve kızlarıyla yaşadıkları dramdan sonra

Colleen, O'Neil klanının Alfa'sı olarak görevi devraldığım da, kurdum Tim'i ayakta dururken ve dövüşürken görmek için can atıyordu.

Fallon gözlerini masadaki adamlardan ayırmadan, "*Bu konuda geri adım atmalısın,*" dedi.

Ona böyle davranmalarına izin vereceğimizi sanıyorsa delirmiş.

yol.

"İşler nasıldır bilirsin." Patrick ellerini katlarken içini çekti. etli kollarını göğsünde birleştirdi. "Bunun doğru olduğunu söylemiyorum ama öyle işte."

Adamlar önce birbirlerine sonra da Fallon'a baktılar. Onlara bakmaya devam ederken bile kalbinin çırpındığını hissettim. Bryant Canavarım içeride volta atmaya başladığında, şüphesiz sabır için dua ederek yüzünü tavana çevirdi.

"Sanırım bunun eski günler olmadığını unuttun ve bu sürüye kimin liderlik ettiğini aklından çıkardın," dedim.

"Hafızam gayet iyi." Andrew başını salladı. Yaşlı kurt ölümün kapısından sert bir kış geçirmişti.

"Kesinlikle öyle." Tim Andrew'un sırtını sıvazladı. "Kadınların yerlerini bildikleri zamanları hatırlıyor musun?"

Fallon dişlerini gösterdi ve hırladı.

"Yeter." Ellerimi masaya vurdum. "Fallon senin Luna'n ve ona saygı gösterilecek."

Arkadaşımın hayal kırıklığı damarlarımda zonkluyordu. sandalyesini tekmeledi ve ayağa kalktı. "Güzel bir toplantı olduğunu söyleyemem.

Sen." Yaşlı adamlara başıyla selam verdi, bakışları Bryant'a yöneldiğinden bana bakmayı reddetti. "O kadar da kötü değilsin."

"Görüşürüz." Bryant kıkırdadı ve Fallon'un elini çekmeden önce sıktı.

Siyah giysili kalçaları kapı aralığından dışarı fırladı.

"*Bu da neydi şimdi?*" Arkasından seslendim.

Fallon zihinsel olarak bir bariyeri kapattı.

Bize kızgın mı? Odadaki yaşlı adamlar oturmuş eşimin uzaklaşmasını izlerken kurdum şaşkınlıkla sordu.

"Söylemek istediğin başka bir şey mi var Tim?" Öfkemi o piç kurusuna yönelttim.

"Hayır, Alfa." Saygıdan boynunu büktü. "O iş halledildikten sonra olmaz."

Yumruğumu sıktım. "Neyin icabına bakıldı?"

Gözleriyle kapıya doğru işaret etti. "O buraya ait değil burada."

"Bu konuda seçme şansın yok." Ses tonumu alçak tuttum ve sakın. "Ve bana meydan okumak istemiyorsanız, Luna'nız söz konusu olduğunda ağzınızı kapalı tutmanızı öneririm."

"Tek söylediğim onun konferans salonuna ait olmadığı." Tim gülümseyerek ellerini sahte bir teslimiyetle kaldırdı. "Onun yeri en iyi sürünün yanıdır. Tabii onu kabul ederlerse."

Andrew ve Patrick homurdanarak onayladılar. İki adam da gözlerime bakmayı reddetti.

"Biri bana onun ne demek istediğini söyleyebilir mi?"

Bilmecelerden bıkmış bir halde Beta'ma döndüm. Eşimi sadece formalite icabı tanıştırmak istemiştım çünkü onun istediğı buydu. Bu benim sürümdü ve işleri kendi bildiğim gibi yürütürdüm. Biri beni saf dışı bırakacak kadar güçlü olana kadar, işlerin eskiden nasıl yürüdüğüyle uğraşmak zorunda değildim. Sürünün gençleri de kontrolü ele aldığı için mutluydu. Gerçi birçoğı

Onlar artık gitmişlerdi, dünyanın dört bir yanında hayallerinin peşinden koşuyorlardı ve yaşlı kurtları dönüşlerini beklemeleri için burada bırakmışlardı.

Bryant ensesini kaşıdı ve omuz silkti. "Küçük kasabalarda işler nasıldır bilirsin."

"Neden..." *Oh Tanrıça*. Canavarım bile tüm bunların adaletsizliği karşısında inledi. Alfa olmanın en kötü yanı buydu ve avlanmaktan başka yapacak hiçbir şeyi olmayan bu taşra sürüsü bunu daha da kötüleştiriyordu. "Söylentiler şimdi ne diyor?"

"Luna'mız hakkında mı yoksa Williams Sürüsü hakkında mı?" Bryant yüzümdeki hayal kırıklığını izlerken başını hafifçe salladı. O gözleriyle yaşlıları işaret etti. Niyeti açıktı. *Onlara biraz bilgi ver ki gitsinler*.

"Chase Williams'ı ben hallettim." Ne yaptığım ya da yapmadığım onları ilgilendirmezdi ama tören en azından onları bilgilendirmemi gerektiriyordu. "Bana borçlu. Artık karanlık iş anlaşmalarıyla sürü sınırlarını geçmek ya da kurtlarımızın bulması için kayıplar bırakmak yok."

Açıkçası bu bölümü programda yayınlamamış olmalarına şaşmıştım. Bryant sürünün çoğunun her bölümü ya burada ya da barda izlediğini söylemişti. Ama belki mafya

anlaşmalar gündüz televizyonu için yeterince politik değildi. Bryant etrafına bakınarak, "Yapacağınızı biliyorduk," dedi.

Masa. "Değil mi çocuklar?"

Andrew ve Patrick "Doğru," diye başlarını salladılar. Tim kendi görüşünü dile getirdi

yarım saniye sonra, doğrudan bakışlarımdan kaçınarak anlaştı. Yalan kokuyordu ama bunca zaman sonra farklı davranmasını beklemiyordum.

Mücadeleden sonra onu oyundan almalıydık.

Canavarımı görmezden gelerek kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Askerlik görevimden sonra bu sürüye geri dönmek bana farklı bir hava vermişti.

bakış açısı. Düşman hattının gerisinde olmak gibi değildi. Evi tek seferde temizlemek istemedim. Ayrıca Tim eski Alfa'ya bağlı olabilirdi ama yine de zamanı geldiğinde bana itaat ederdi.

Ve o bir tehdit değil.

Bakışlarımı yüzünün yan tarafına dikmiş, gözlerini kaldırıp yanıldığımı kanıtlaması için ona meydan okuyordum.

Yapmadı. O ve Patrick Andrew'un sandalyeden kalkmasına yardım ederken bile. Üçü ayaklarını sürüyerek kapıya doğru ilerlediler. Şenlik başlamadan önce kahve içmek için ana odaya geçtik.

Bryant sandalyesinde oturmuş, kapıyı kapatmalarını izliyordu. *"Bir çeşit seçim yapmalıyız. Onları oylamalıyız."*

"Onların pozisyonlarını dolduracak yeterli sayıda insan yok." Beni duyup duymadıklarını umursamadan içimi çektim.

Tabii sürünün bir kısmı mezun olduktan sonra geri dönmediyse. ya da eş bulduklarında, sayımız azalmaya devam edecekti. Yaşlılar çeşitli mülkleri için bölge temsilcileri olarak görev yapıyorlardı çünkü çok uzaklara dağılmıştık.

Bryant, "Söylentilere göre Larson hamile eşini burada bir ev almaya ikna etmiş," dedi.

"Her zaman dedikodularla." Ağır ağır sandalyeme çöktüm ve kapalı kapıya baktım.

"İyi misin?" Fallon'a tekrar ulaşmaya çalıştım ama görmezden gelindim.

"Lafı açılmışken..." Yüzümü ona döndüğümde Bryant'ın sırtışı özür diler gibiydi. "Bu akşamki toplantıdan önce sürüyle biraz sohbet etmek isteyebilirsin."

Önemsediğini göstermeye çalışıyor.

Bizi öldürtecek.

Fanila kaplı kanepelerin ve uyumsuz ahşap sandalyelerin eski bir masanın etrafında oturduğu kulübenin önünden hışımla geçtim. taş şömine. Buradaki her şey küflü ve sıkışık; burada yaşamış olan şekil değiştiren nesiller tarafından yıpranmıştı. Hepsinin bir geçmişi vardı. A hikaye. Beni içermeyen bir hikaye.

Ve eğer John korumacı dürtülerini benim kendimi bulmama izin verecek kadar uzun süre kontrol edemezse asla edemezdi. Ranger'ın asla yapmadığı tek şey buydu. Harika bir ağabeydi ama benim için savaştı. Onun sayesinde, kendi hayatımı kurabildim. McCaw Sürüsü'nde kendi yeri.

Bunu söylemekten ne kadar nefret etsem de, evimi özlemeye başlamıştım.

Belki de bunu yeniden düşünmeliyiz. Yaşlı erkekler o kadar da kötü değildi. Mutfığa doğru döndüğümde kurdum homurdandı.

Kadın sesleri tencere ve tavalarla birlikte çarpışıyordu.

Eninde sonunda bunu yapmamız gerekecek. Kapıyı itip açmadan önce derin bir nefes aldım.

Bir anda sessizlik oldu. Bütün gözler bana çevrildiğinde buhar bile havada asılı kalmış gibiydi. Kadırga tarzı mutfak, daha önce kısaca tanıştırıldığım kadınlarla doluydu

John beni yaşlı erkeklerle tanışmam için ofisine götürmeden önce.

En net hatırladığım Reba'ydı çünkü sarışın kadın o domuz kafalı şekil değiştirici Tim'le evli olma talihsizliğine sahipti. Beatrice'in yanındaki ahşap taburede oturuyordu,

Patrick'in karısı. Her iki kadın da sertleşmiş, deri tenliydi ve iri göğüslerine gerilmiş farklı renklerde pazen gömlekler giyiyorlardı.

Görünüşe göre yerel kıyafet kuralıymış. Hipster tipi değil

Eve dönerken giyilen nefes alabilen pazen. Bu yıpranmış fanilaydı. Bir amaca hizmet eden pazen. Bir iki şey görmüştü ve bunu kanıtlayacak yün hapları vardı.

Benim yaşlarımda iki genç kadın mutfağın arka tarafındaki lavabonun yanındaki kasap tezgahında sebze doğruyordu.

Reba'nın kızı Colleen ve postanede çalışan Rachel'in saç renkleri de bunu kanıtlıyordu.

Suçluluk ve soğan kokusu her taraflarını sarmıştı. Konuşmayı kesmek için acele ettikleri şeyin benimle bir ilgisi olduğunu düşündüm.

Onları görmezden geldim ve ocağın başında duran, geniş kalçalarının üzerine kot önlük bağlamış, ağırbaşlı kadına döndüm. Buranın sorumlusu Shirley'di.

"Yardım etmek için ne yapabilirim?"

Buğulu gözlerinin arkasından keskin bakışlarla bana baktı.

Gözlük. "Yok bir şey Luna. Neden kızlarla ben yemeği hazırlarken sen de rahatına bakmıyorsun?"

Bir kovulma duyduğumda anladım.

Ama sen dinlemeyeceksin. Canavarım gözlerini devirdi.

Kollarımı yukarı ittim ve mutfak lavabosuna döndüm, ellerimi sıcak sabunlu suya sokuyordum.

"Ne yapıyorsun sen?" Rachel nefesini tuttu. Füme kahverengi saçları bana Aspen'inkileri hatırlatıyordu ama benzerlikleri de bu kadardı.

sona erdi. Ufacık bir şeydi, tulumunun içinde yüzüyordu ve sanki onun alanını tehdit ediyormuşum gibi bir adım geri çekildi. Ama o alçak bir şey değildi.

Bu da ya daha yüksek rütbeli bir kurtla çiftleştiği ya da "kurucu ailelerden" birine mensup olduğu anlamına geliyordu.

"Bulaşıklar." Tabakları fırçalamaya başladım.

Gözlerinin sırtımı yaktığını hissettiğimde garip sessizlik daha da yoğunlaştı. Sıkışmış yemek parçacıklarını temizledim.

"Luna, çivini kırmanı istemeyiz." Colleen

Kasap tezgahının üzerinden öne doğru eğilmiş, dişlek bir sırıtışla gülümsüyordu. Benden bir karış daha uzundu ve Tim'in soyundan gelen biri için beklediğimden daha güzeldi. Reba'ya baktım, yüzündeki çatık kaşları görebiliyordu. Muhtemelen Colleen bakışlarını buradan alıyordu.

"Tekrar büyüyecekler." Tabağı duruladım ve tekrar köpüklere dalmadan önce kurutma rafının üzerine koydum. "Peki bu kasabada eğlenmek için ne yapılabilir?"

Sessizliği sürdürmelerini gerçekten beklemiyordum. Bu noktada, bu sadece kabalıktı. Omzumun üzerinden bakmadan önce bir fincan ve bir tabak yıkadım.

Beatrice kahvesini yudumlarken gülümsedi. Kızarmış yüzü Ten rengi sırtışla birlikte derinleşti. "Avlanmayı sevdiğini sanmıyorum."

Hepimizin şekil değiştiren olduğunu biliyor, değil mi?

"Kurдум bundan hoşlanıyor." Omuz silktim. En azından biri konuşuyordu. Colleen ve Rachel'a baktım, ikisi de gözlerini sebzelere çevirmişti.

"Amber ve Danielle ile yakın mıydınız?" Değildim ama o tatlı kızların kaba saba insanlarla takıldığını hayal bile edemezdim. Böyle kadınlar.

Rachel başını kaldırıp baktı. "Amber benim sınıfımdaydı. Geçen yıl mezun olduk. Danielle pek ortalıkta yoktu. şu anda toplum niversitesi."

"Peki niversite nerede?" Lavabonun dibini yoklayarak sordum.

"Buradan çok uzakta," diye mırıldandı Colleen nefesinin altından. "Belki bir ara sen de gitmelisin."

Elim lavabonun dibindeki tereyağı bıçağını kavradı. Geriye kalan tek şey oydu. "Belki de kontrol etmeliyim. Grmem gereken başka bir şey var mı? Ya da yeni Luna'nız olarak dikkatimi çekmek istediğiniz bir şey var mı?"

Rachel Colleen'e ters ters bakarken yanakları kızardı. "Sanırım iyiyiz. Teşekkürler."

Bıçağı duruladım. "Benim için başka tabak var mı?" Mutfağa baktım ve herkesin gözleriyle karşılaştığımdan emin oldum. Bütün kadınlar yere bakarken kurдум i geçirdi.

Bu berbattı.

Ellerimi kurularken yüz ifademi soğuk bir kayıtsızlığa dönüştürdüm. "Yardımcı olabileceğim başka bir şey olursa bana haber verin."

Mutfak kapısı arkamdan kapanırken, az önce yıkadığım bulaşıkların suya geri bırakılma sesini fark etmemiş gibi davrandım.

*

Öğleden sonra esintisi ağaçların arasında dans ediyordu. Telefonumu arka cebime koyarken bir çam kozalağını tekmeleyerek çalılara doğru gönderdim. Burada cep telefonu çekmiyordu. Anladım.

Her şey yoluna girecek.

Her zaman iyimser.

Birimiz olmak zorunda.

"Yeni Luna sen misin?" diye seslendi küçük bir ses.

Yüzümü gökyüzüne çevirdim, ağaçların dalları arasından gözlerimi kısarak baktım. "Sen bir sincap mısın?"

"Hayır." Küçük bir kız en yakındaki çam ağacından aşağıya doğru kayarken kıkırdamalar onu takip etti. Çizmeli ayakları toprağa çarptı ve iri mavi gözlerini bana çevirdi. "Televizyondakinden daha güzelsin."

Kıkırdadım. Belki de burada herkes pislik değildi. "Bunu bilmek güzel. Gösteriyi izledin mi?"

"Hepimiz yaptık." Kız hevesle başını salladı. "Bryant kulübede oynattı ve izlediğimizde patlamış mısır aldık. Hatta geç saatlere kadar kalabildik."

"Kaç çocuk var?" Kaşlarımı çattım. Bölgede bir parkın yanından bile geçmemiştik ve John okuldan neredeyse hiç bahsetmemişti. Çocukları sevdiğimden falan değil ama neredeyse tüm sürünün yaşlı şekil değiştirenlerden ya da kaçmak için acele eden genç yetişkinlerden oluştuğunu varsayıyordum.

"Gel hadi. Sana göstereceğim. Kalede buluşacağız." Küçük bir el benimkine dolandı ve ben ürperdim.

Bana dokunuyor.

Küçük dişleri var. Bize bir şey olmaz.

"Bu arada ben Alice." Şaşırtıcı derecede güçlü, ufak tefek kız beni arkasından çekti. "Ve siyah tırnak boyana *bayıldım*."

*

"Kale", devrilmiş ağaç dalları ve küflenmiş bir plastik kaplama parçasından yapılmış, etrafı yarım kayalarla çevrili bir kulübeydi. bir çit gibi istiflenmişti. Yıpranmış bir merdiven halatı, iri yapılı bir çocuğun çıplak ayaklarını çürümeye yüz tutmuş bir kontrplak parçasına vurarak oturduğu tepedeki alçak bir daldan sarkıyordu. Bir başka küçük çocuk da

Güvensiz gözlerle yaklaşmamı izliyorlardı. Yüzlerindeki ve giysilerindeki kiri görünce kurdum sızlanmaya başladı. Kalbimi yavaşlatarak derin bir nefes aldım.

Besleniyorlar ve bakılıyorlar. Karınlarına bak.

Aileleri nerede?

Muhtemelen dışarıda oynadıklarına sevinmişlerdir.

Çocukluğumun anıları, Ranger ve benim kurt formunda ormanda saklanması ve bizi rahatsız eden açlık sancıları, parçacıklar halinde aklıma geldi. Her zaman yaptığım gibi onları bir kenara ittim ve şimdiki zamana odaklandım.

"Şifre," diye emretti ağaç dalındaki çocuk. I

Onu devirmek için bir taş fırlatmayı düşündüm ama onun yerine Alice'e baktım.

"Şifre." Alice bağlantımız aracılığıyla cevabı fısıldarken yüksek sesle bir melodi ıslık çaldı. Bu bir şeyleri harekete geçirdi. Benimle paylaştığı bağlantı bir paketti, ama aynı zamanda daha fazlasıydı. Sanki ruhum çağırılmış ve o da Amaç. Belki de bir Luna olmak, sürünün en zayıf üyeleriyle olan bağlarımı daha güçlü hissetmem anlamına geliyordu. Ya da kalbim daha da büyüyordu.

Tuhaf. Çok garip.

Muhtemelen bunu kontrol ettirmeliyim.

"Şifre," dedim kendimden emin bir şekilde.

Çocuk gülümseyerek ipi uzattı ve bir anda içerideydim.

*

Kalenin içindeki boş ateş çukurunun etrafında otururken Hannah, "Alice senin gibi bir Luna olmak istiyor," diye alay etti.

"Öyle mi?" Ben sordum.

Alice yüzünü indirdi. "Diğer kızlar gibi değil.

Daha çok dizide kader eşini arayan Aspen gibi. Alınmak yok."

"Neden alınayım ki?" Elbette, *diğer* kızlarla aynı kefeye konulmam biraz canımı yaktı. Ama onların çevresinde yıllarımı geçirmişt看,

Yani bu beklenen bir şeydi. Ayrıca Aspen benim baldızımdı ve burada tanıştığım bazı insanların aksine o bir sürtük değildi.

Yine de Aspen'in neden bir eş bulmak için dizide olduğunu düşündüklerini merak ettim. Bir gün yedinci sezonu izlemem gerekti.

"Çünkü servet avcısı olmak istemiyor." Aiden hayali ateş çukuruna bir çubuk soktu. Onlara gerçek bir ateş yakmak istemiştım ama çocuklar ve alevlerle ilgili kurallardan emin değildim.

"Kapa çeneni, Aiden." Alice onu itti "Altın avcısı hoş bir şey değil kelime."

Kaşlarımı çatarak onları inceledim. "Herkes böyle mi düşünüyor?"

Dizideki kadınların servet avcısı olduğunu mu?"

Yüzümden başka her yere baktıklarına göre cevabımı almıştım. "Amber ve Danielle servet avcısı mı?"

"Olamaz," diye nefes nefese kaldı Hannah. "Burada fazla seçeneğimiz yok. Dizide farklı sürülerden eş bulma şansı yakaladıkları için şanslılar. Diğer kızlar sadece para istiyor. Bu yüzden zengin olanlar..." Alice'in ağzı açık kalınca sesi kesildi. "Ne?"

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Alfa John'la çiftleştığım için hepinizin benim bir servet avcısı olduğumu düşündüğünüzü varsaymakta haksız mıyım?"

"Biz değil," diye açıklamak için acele etti Hannah.

"Ama barajlar kesinlikle öyle düşünüyor." Aiden başını salladı.

"Yine de senin suçun değil." Alice elimi okşadı. "Şımartılmış bir şehir kızı olmaktan kendini alamıyorsun."

Az önce bizi aradı mı?

Sanırım o yaptı.

Kahkahalara boğuldum, yüzlerindeki dehşete düşmüş ifadelere daha da çok güldüm. Bu harikaydı. Harikadan da öte.

O'Neil Sürüsü, McCaw'daki rahat konumumu, kendi kurallarımı kendim koyduğum evimi ve ne yapacağımı bilemediğim kadar çok paramı böyle bir hayat için terk ettiğimi mi düşündü?

Hepsi uçurtma gibi uçuyordu.

Şekil değiştirenlerin sarhoş olması ve sarhoş kalması için çok miktarda içki gerekiydi, ancak bu O'Neil Klanı'nın sınırları test etmesini engellemedi. Bira sürahileri ve ev yapımı elmalı turta kaçak içki sürahileri kulübenin önündeki piknik masalarının etrafında dolaştırıldı. Uzaktaki masalar güveçler ve Shirley'nin mutfak eserleriyle doluydu.

Genç yavrular yetişkinlerin oluşturduğu labirentin içinden koşarak geçip kaosa neden olurken ben de Fallon'u bulmak için kalabalığı aradım. *Eşimi*. Kelimenin üzerinde hâlâ bir kurdele vardı. Parlak, taze ve yeniydi. Onu ağaçların arasından çıkıp O'Neil Sürüsü'nün ziyafet için toplandığı açıklığa adım atarken gördüğümde göğsüm gururla **k a b a r d ı .**

İşte geldi. Canavarım kuyruğunu salladı.

Eğer Fallon bir prensesse -ki sürü dedikoduları yayılıyordu ve ben bunu durdurmak için ölümlle ya da parçalanmakla tehdit ediyordum- o zaman benim güzel, gotik prensesimdi. Kuzguni siyah saçları yapraklarla doluydu ve Bryant'ın yeğeni Alice onu yemek masalarının önünden çekerken koyu kırmızı çizgili dudakları sırtıyordu.

"Çok meşguldün." Kaşlarımı kaldırdım ve aramızdaki zihinsel engeli kaldırdığını fark ettiğimde göğsümde bir hafiflik hissettim.

"Aydınlatıcı bir öğleden sonra oldu." Fallon Alice'i kovalayarak yavru köpeği arkadaşlarının peşinden gönderdi ama Luna'mın gözlerindeki sevgiyi hayal bile e d e m e d i m .

Bir gün yavrularımızı taşıyacak.

Ama bugün değil. Bugün meydan okuma her yerde yazılıydı
Yüzünü.

"Sanırım söylentileri duymuşsunuzdur." İçimi çektim.

"Hangileri?" Fallon karşıdan karşıya geçerken çenesini dik tuttu. yanımda yerini almak için temizleniyor. "Ben servet avcısı mıyım? Şımarık şehir kızı mı?"

"Şımartılmış prenses." Elini tutup dudaklarıma götürürken gülümsedim.

"Anlaşıldı," diye alay etti. "Buranın taşrası olduğunu biliyorum ama en azından şekil değiştiren haberlerini okuduklarını sanırsın. Hayatımda bana hiç prenses demediler. Peki ya şımarık? Keşke."

Kaşlarımı çattım. "Seni yeterince şımartmıyor muyum?"

Bunu düzelteceğiz.

Biramı yere bıraktım, niyetim onu ayaklarından kaldırıp tatil köyüne geri götürmekti, böylece ben onu şımartırken daha fazla huzur ve sessizlik içinde olabilirdik.

"Sakin buna cüret etme." Fallon homurdandı ve bir kez daha arkamızdan konuşmuyormuş gibi davranan kalabalığa döndü. "Çiftleşme duyurunuzu yapalım ve sonra da kaynaşalım."

*

Fallon benim olabileceğimden çok daha iyi bir şekil değiştirendi. Ayrıca benim olabileceğimden çok daha iyi bir politikacıydı. Gecenin sonunda, sadece Bryant'a fiçı standı yaptırmakla ve sürünün yarısını benden daha fazla içmesi için tezahürat yaptırmakla kalmadı, aynı zamanda açık büfe masasına vurmaya devam eden Alice liderliğindeki genç yavrulardan oluşan kendi küçük koruma ekibini kurdu. ve Luna'larına ödülleri götürmek için birbirlerini eziyorlar.

"Bir tane daha." Fallon bardağı yere çarptı, dudaklarındaki köpüğü sildi ve ağzına kırmızı ruj sürdü.

Bunu nasıl yapıyor?

Ben tek gözümü kısarken o parlak bir şekilde gülümsedi.

Sarhoştum, aşıktım ve çalan müziğe ve yukarıdaki dallardan parıldayan gece ışıklarına kendimi kaptırmıştım.

"Hadi buradan çıkalım," diye yüzüncü kez yalvardım.

"Henüz değil. Beni hâlâ sevmiyorlar." Bryant öne doğru eğilip kolunu onun omzuna atarken ve kurdumun sahiplenici hırıltısını duymazdan gelirken Fallon güldü.

"Senden kim hoşlanmıyor?" Hıçkırdı.

"Kendine gel dostum." Ayağa kalkmak için mücadele ettim. "Onlar." Fallon başparmağını omzunun üzerinden geçirdi,

Ateşin yanında birbirine sokulmuş halde oturan Tim ve ailesini işaret ederek

ve kendi aralarında mırıldanıyorlardı.

"O'Malley'ler için endişelenmeyin." Rachel sahne arkadaşı Charlie'nin yanında masamıza otururken fısıldadı. O da Onu hiç görmediğim kadar sarhoştı. Sürünün yarısı da öyleydi. "Bu eski bir dram."

"Eski dram mı?" Fallon kaşlarını bana doğru kaldırdı.

"Bilmek istemezsin," diye homurdandım.

"Sakin bana Tim'in Colleen'le çiftleşmeni ve yaşlı Alfa'yı yarışmada yendikten sonra sürüdeki statüsünü yükseltmeni umduğu için kızgın olduğunu söyleme." Fallon birasından bir yudum daha aldı.

"Bu garip bir şekilde özeldi." Sakalımı kaşıdım. "Ve doğru. Nereden biliyorsun? Amber ve Danielle Bir şey mi?"

"Lütfen bana hakaret etme." Fallon gözlerini devirdi. "Bu, tüm klişe küçük kasaba aşk hikayelerinin temeli gibidir. O kadar da değil çözmesi zor."

"Peki bunu nereden biliyorsun?" Alkol vücudumu yakıp kavurduğu için arkadaşşıma iyice baktım. Hâlâ birbirimizi tanımaya çalışıyorduk ama romantik komedilerdeki gibi bir kıza benzemiyordu.

"Okuyorum." Omuz silktili.

Sanki bu bir cevapmış gibi.

"Oh, hayır, Luna." Onu ayağa kaldırdım, göğsüme bastırırken sarhoş sürümün diğer üyelerinin tezahüratlarının tadını çıkarıyordum. "Ne tür kitaplardan hoşlanırsın?"

"Bilmen gereken bir şey yok." Beni sarsmaya çalıştı.

Kapalı.

Gitmesine izin verdim, arka cebinden telefonu alırken yaptı. "Kindle kütüphanen burada mı?"

"Hayatım üzerine yemin ederim, seni öldürürüm eğer..." Fallon haykırdı.

onu omzumun üzerinden fırlattım ve telefonu hala elimdeyken kışına bir şaplak attım.

Sonunda. Hadi patlatalım şunu.

"Bize müsaade edin." Arkamdan tükürdüğü küfür fırtınasına rağmen Fallon'u daha yükseğe kaldırdım. "Prensesimi bu gecelik emekli etme vakti geldi."

*

"Sakın bana prenses demeye kalkma." Onu yatağa bıraktığımda Fallon homurdandı. Saçları etrafına dağılırken Dirseklerinin üzerinde durarak dikkatimi dağıttı ve göğsünü dışarı çıkarıp dizlerini açarak davet etti.

Başımı salladım. "Bunu nasıl yaptın?"

"Neyi?"

"Bir an herkes saçmalıyordu. Sonra, avucunuzun içindekileri yiyorlardı."

"Herkes değil," diye homurdandı.

"Sürünün yarısından fazlası." Gözlerindeki aç bakışı severek gömleğimin düğmelerini açmaya başladım. "Sihirdi. Prensес büyüсü."

"Ben ciddiym." Gömleğimi yere bırakırken alt dudağını yaladı. "Bana öyle deme."

"Eğer durmamı istiyorsan, şifrene ihtiyacım olacak."

Parmakları gömleğinin yakasında gezindi. "Şifre mi? Güvenli kelimeler için ışık sistemini tercih ederim. Devam etmek için yeşil. Sarı yavaşla demektir. Kırmızı ise-"

"Lanet olsun, kadın." Bir elimle sikimi kotumun içinden tutup diğer elimle telefonunu sallarken inledim. "Senin Şifre."

Gözleri kısıldı. "Ver onu bana." "Bir şey mi saklıyorsun?" Alay ettim. **Saklamasa iyi olur.**

"Eğer öyleysem bu seni ilgilendirmez." Çenesini küçümseyici bir şekilde eğmesi canavarımı hırlattı.

"Seninle ilgili her şeyin beni ilgilendirdiğini düşünüyorum." Yatağa doğru kaçmaya çalışırken onu ayak bileğinden yakaladım. Başparmağım

açıkta kalan tenini okşadım ve onu geriye doğru çektim. "Sen benimsin."

Gözlerinde parlayan meydan okuma beni bu kadar heyecanlandırmamalıydı. "Hayır, sen benimsin. Ama bu her şeyi seninle paylaşmak zorunda olduğum anlamına gelmiyor."

"Öyle değil mi?" Bacağını daha yukarı çektim ve dudaklarımı ayak bileğine bastırdım. "Tabii sırlarını öğrenmek için çalışmamı istemiyorsan."

Sırt üstü yatmış bana bakarken pantolonunun düğmelerini açmak için uzandım.

"Neden benim şifremi istiyorsun?"

"Okuduğu kitaplara bakarak bir kadın hakkında çok şey söyleyebilirsiniz." Dar pantolonunu göz temasını kesmeden yavaşça çıkardım.

Kaşlarını çattı. "Kitaplarımı seninle paylaşmayacağım."

"Öyle ya da böyle onları senden çıkaracağım prenses." Gülümsedim, yüzümü bacaklarının arasına indirebilmek için diz çöktüm. Bacakları

Tatlı düşüncesi beni kaya gibi sertleştirdi ve hiçbir şeyin tadı eşimden daha tatlı olamazdı.

"Sana bana prenses deme demiştim." Elini saçlarımdan arasına soktu ve hırlayarak beni ödülümünden alıkoydu. "Lafı açılmışken, bana iyi davranmaları için herkesi tehdit mi ediyorsun?"

Alnım kırıştı ve şaşkınlığım karşısında inledi. "Yaptın, değil mi? Bu harika bir şey. Artık onları kazandım mı yoksa hepsi senden korktuğu için mi böyle oldu bilemeyeceğim."

"Neden olduğu önemli mi?" Fallon omzuma tekme atıp kaçmaya çalışırken hayvanım sızlandı.

Az önce sevgiyle çıkardığım pantolonu tuttu ve bir ayağını tekrar içeri soktu. "Bunun önemli olduğunu bilmelisin. Bizler kurdur. İnsan değil."

Bu yüzden seni her zaman koruyacağım.

Fallon pantolonunun düğmelerini iliklerken, "Sakın bana köpek yavrusu gibi bakmaya kalkma," diye tersledi. "Eğer baş edemeyeceğimi düşünüyorsan o zaman beni buraya getirmemeliydin."

"Bu yüzden değil..." Hışımla odadan çıkarken onu takip etmek için döndüm.

Kapı yüzüme çarptı.

Düzeltil bunu, kurdum istedi. Gitmesine izin verme.

Elimi duvara dayadım, eski bir güvensizlik yeniden ortaya çıkmaya çalışırken sakinleşmek için derin nefes aldım. Öfke bir an için kör edici oldu.

Ama nereye koyacağımı biliyordum. Geçmişe, ait olduğu yere. Fallon gelecekti. Ve o gitmiyordu. Temelli olarak değil. Sadece bir kavgaydı. Böyle şeyler bazen olur.

Her şey yoluna girecekti.

"Hey sen." Tatil evinin ön verandasındaki büyük boy hasır papasan sandalyeye çöktüm ve rüzgârın Gölde. "Kardeşimle aranız nasıl?"

"Şikayet edemem." Aspen'in telefonda sırtıttığını duyabiliyordum. "Yine de seni özlüyor."

"O daha iyi." Çenemi dizlerime dayayabilmek için bacaklarımı göğsüme çektim. Burası çok soğuktu. Yerde hâlâ çamurlu kar parçaları vardı. Eve döndüğümde durmadan yağmur yağıyordu ama en azından çiçekler açıyor olurdu.

Eve dönüyoruz.

Burası artık bizim evimiz. Kurdum iç çekti. John'la olan kavgası yüzünden hâlâ sinirliydi.

"Uh-oh. Ne oldu?" Aspen sordu.

"Bir sorun olduğunu nereden biliyorsun?" Doğrudum ve gözlerimi kuruladım.

"Buna sezgi diyebilirsin. Ya da belki de neredeyse beş dakikadır telefonda konuşuyoruz ve sen tek bir espri bile yapmadığın içindir."

"O kadar kötü müyüm?" Kıkırdadım.

Aspen de benimle birlikte güldü. Garipti.

Bir çeşit yetişkin kız kardeş. Bir tane istediğimi hiç düşünmemiştim ama artık ona sahip olmak tartışılmazdı.

"Sürü de seni özlüyor. Oraya nasıl yerleşiyorsun?" diye sordu.

"Artık yalan söylediğini biliyorum." Gözlerimi devirdim.

"Ben ciddiym. Yemin ederim her hafta birinin "Fallon öyle yapmadı" dediğini duyuyorum. Ve sonra sabırla artık Luna olduğumu açıkla."

Onun durumu beni bu kadar iyi hissettirmemeliydi. "Çok fazla stres yapma. Luna sürüsünün yerini doldururken de bana çok kötü davrandılar."

Kardeşim McCaw Sürüsü'nün başına geçtikten sonra, seçkin dişiler onun yanında yer almak için adeta yarışıyorlardı. Onu korumak için devreye girmek bana kalmıştı. Luna olmak hiç radarıma girmemişti ama siyasi rolü çabucak öğrendim, böylece boğulmadık. Son beş yıldır oyunu oynuyordum ve bunu iyi yapıyordum.

şimdi buradaydım. Hiçbir yerde. Hiçbir şey yapmadan.

Ve kendi başımın çaresine bakacak kadar güçlü olmadığımı düşünen bir Alfa ile.

O bizim dostumuz.

O benim değerimin farkında olmayan bir barbar.

"Sesin pek iyi gelmiyor," diyerek Aspen düşüncelerimi böldü. Sezgilerinin bu kadar kuvvetli olması korkutucuydu.

"Bu sadece Alfa sorunu." İçimi çektim. "Nasıl olduklarını bilirsin. Etrafta dolaşıp sürüye bana nasıl davranmaları gerektiğini anlattı. şimdi zayıf görünüyorum ve onların saygısını kazanmak daha zor olacak. Ama endişelenme. Bir yolunu bulacağım."

Aspen eliyle telefonu kapatırken bir duraklama oldu. Sonra diğerk odaya koşarken kapının çarptığını duydum. "Özür dilerim.

Babamı kendi kulübesine taşıyorlar ve bir çekiç arıyor."

"Sorun değil. Ben-"

"Hayır. Bunu konuşana kadar hiçbir yere gitmiyorsun," dedi Aspen.

"Kelimenin tam anlamıyla telefonu kapatabilirim."

"Ama yapmayacaksın çünkü sert dış görünüşüne rağmen tam bir pislik değilsin."

"I..." Buna ne diyeceğimi bilemedim.

"Dinle, senin ve Ranger'ın boktan bir hayatınız olduğunu biliyorum. Ve biz kurtlarız. Elde ettiklerimiz için savaşmaya alışkınız. Ama konu sen ve eşin olunca durum değişiyor.

Alfa. Seni koruyacaktır. Bu onun doğasında var. Artık her savaşta tek başına mücadele etmek zorunda değilsin."

"Ama-"

"Aması yok. Bu biyoloji, kızım. Senin kurdun ancak eşit olabilecek kadar güçlü bir erkek tarafından evcilleştirilebilir, ama eşit olmak Yani sürekli aynı işi yapıyorsunuz. Onun sizi kendi yöntemiyle koruması gerekiyor. Sizin de onu korumanız gerekiyor. Hasta olduğunuzda ve bir şeyi yapamadığınızda sizinle ilgilenecektir. Tıpkı o yetersiz kaldığında sizin de aynısını yapacağınız gibi. Artık değerini kanıtlamak zorunda değilsin. Öyle olsaydı, o senin olmazdı. mükemmel dostum."

"Ya kader onu yanlış anladıysa ve o mükemmel değilse?" I boğazımdaki duygu yumağını yuttum. Lanet olası Aspen. Bana bir şeyler *hissettirmeye* başlamıştı.

"Kusursuz olacağını söylemedim. Sadece senin için mükemmel bir eş olduğunu söyledim." Telefona doğru güldü. "Kader sonucu kontrol etmez. O sadece sana ilk itici gücü verir. Bizim işimiz işleri berbat etmemek."

"Hepimiz kader arkadaşlarının çok nadir olduğunu düşünürken ikimizin de bu sezon kendimizinkini bulmuş olması tuhaf değil mi?" Göğsümdeki ağrıyan yeri ovuşturdum.

"Hiç de tuhaf değil," dedi Aspen güven dolu bir ifadeyle. "Sanki biri ya da bir şey bunun olmasını bir sebepten dolayı istemiş gibi. Kaderden bahsetmişken, kardeşin az önce içeri girdi. Merhaba demek ister misin?"

Kurdumun kulakları dikildi. Kuyruğu biraz sallandı. Neredeyse bir ay olmuştu, bu da en uzun süre ayrı kaldığımız zamandı. yavru arkadaşıyla konuşuyor.

"Tabii. Selam söylerim."

Ranger telefonu aldı. "Hey, it. John nasıl? Sen?"

Ona küçük sorunlarımı anlatmayı düşündüm ve sonra durdu. Hepimiz için yeterince acı çekmişti. Ayrıca, her ne kadar kızgın kalmak istesem de Aspen'in haklı olduğunu biliyordum. Arkadaşım koca bir aptaldı.

Ama o hala bizim dostumuz.

"John harika," dedim. "Sürü nasıl gidiyor?"

"Aynı eski saçmalık, farklı bir gün. Ama kavga hakkında duyduklarım nedir?"

Aspen'e söylediğim her şeyi düşünerek ve ona bu kadar çabuk başka ne söylediğini merak ederek sustum.

"John söyledi," dedi Ranger. "Onunla yaklaşık bir saat konuştum. önce."

"Sen mi yaptın?" Bu sınırı aşmaktı. Eğer John elini uzatırsa o aptal arkadaşşıma bir parçamı verecektim-

"Sakin ol. Bazı söylentiler hakkında konuşmak için onu aradım. Detroit sürüsü ve normalden daha fazla homurdanıyordu, ben de bilgiyi zorla aldım."

"O kadar tahmin edilebilir miyim?" Göğsüm bir balon gibi söndü ve kurdum John'un sıkıntılı olduğunu duyunca sızlandı.

"Birazcık." Ranger güldü. "Yine de beni değiştirmediyini duymak güzel."

Kardeşim görmese de gülümsedim. "Ne oldu? söylentiler?"

"Onun nimeti Alpha Williams'ın oğlu Chase'i O'Neil bölgesine iş yapmak."

O konuşurken ben de başımı salladım. "Ve?" "Darrell Williams öldü."

"Chase Kimberly ile çiftleşti. Alfa olarak görevi devralmaya hazır olacak." Sandalyeden battaniyemi aldım ve içeri girdim. Son beş yıl boyunca öğrenmeye kararlıydık. Rockies'in doğusundaki sürülerle pek işimiz olmadı ama bazı büyük oyuncular ve zayıflıklarını bilmek önemliydi.

"Janice meşruiyete itiraz etmediği sürece," dedi Ranger. Sessizlik, satır aralarını okuyabilmem için yeterince uzun sürdü.

"Sanırım bir bekleme oyunumuz var." İçimi çektim. "Sanırım öyle." Ranger'ın zımpara kağıdı gibi çıkardığı ses Çene o kadar tanıdıktı ki gülümsememe neden oldu. "İhtiyacın olursa haber ver

Hiçbir şey, tamam mı? Çiftleşmiş olman kanını değiştirmez. Sen hâlâ benim kız kardeşimsin. Ve hâlâ bir McCaw'sın."

Gözlerimi kapattım, keşke bunu duymak zorunda olmasaydım. Şu anda yaptığım gibi. Ama benim görevim sürüme karşı. Çünkü isteseler de istemeseler de ben onların Luna'sıydım. Sürünün ortasındaki

Göğsüm daha da güçlendi, kaderin beni burada istemesinin bir sebebi olduğunu hatırlattı. John'un bana ihtiyacı vardı.

Bizim de ona ihtiyacımız var.

"Biliyorum." Kendimi dik durmaya ve yüzümü düzeltmeye zorladım.

yüz. Bu bir meydan okumaydı. Hayatımda hiç birinden kaçmamıştım. Ringe geri dönme zamanıydı. "Ama ben de bir O'Neil'im."

"Onun en sevdiği rengi nasıl bilmezsin?"

Kramer's Grocery & Tackle Shop'un ana koridorunda durmuş, beni rahat bırakmayan küçük bir yavru tarafından köşeye sıkıştırılmışım. "Muhtemelen siyahtır."

Siyah doğru cevap gibi görünüyor. Canavarım başını salladı.

"Muhtemelen..." Alice bakarken yanaklarını şişirdi

Çoğunlukla boş olan dükkânın etrafında kuşkuyla dolanıyordu.

Büyükbabası Kramer elinde meyve kasalarıyla içeri girdiğinde zil çaldı.

"Eşinin en sevdiği rengi nasıl bilmezsin?" Sesini sahne fısıltısına indirdi. "Sorman gereken ilk soru bu."

Çünkü benimle kişisel hiçbir şey hakkında konuşmaz. Sepeti şeker rafına doğru kaldırıp içine bir dizi çikolata seçeneği atarken kurdum sızlandı. "Bu seni ilgilendirmez, yavrum."

"Yanılıyorsun." Ben eve doğru giderken o da peşimden geldi. yetersiz şarap seçkisi. "Fallon benim Luna'm. Onun işi benim işimdir. Özellikle de ona iyi davranmıyorsan."

Kavga ettiğimizi söylediğim için kendime lanet ettim. Küçük yavru gevezelik ederse, öğleden sonra bütün kasabaya yayılırdı. Ama meraklı çocuklara karşı zaafım vardı. Danielle ve Amber yeğenlerim olarak çok fazla şeyden paçayı kurtarmışlardı.

"Ona doğru davranıyorum." Taşımak için tasarlandığından çok daha fazlasıyla dolu rüşvet sepetini sundum.

Alice başını salladı. "Daha fazlası olmalı." "Daha fazla ne?" Kaşlarımı kaldırdım.

"Daha fazla özür dilerim!" Kız, sanki ben, bu sürünün alfası ve lideri, tam bir aptalmışım gibi ellerini havaya kaldırdı.

*

Ellerim plastik torbalarla doluyken kamyonundan atlayıp göl kenarındaki tesise giden toprak yola çıktım. İçimde bir his vardı.

Burayı severdi. Kendi küçük güvenli sığınağı, özellikle de sezon kapalıyken ve sürü avlanmanın daha iyi olduğu ve havanın daha az soğuk olduğu iç kesimlerde kaldığında. Yaz geldiğinde hepsi dışarıda balık tutacak, yüzecek ve güneşin tadını çıkaracaktı. Fallon o zaman kulübeyi tamamen kullanabilirdi.

Uyuyorsa onu rahatsız etmek istemediğim için zihinsel bağlantıma girdim. Duyguları üzerimden akıp gitti. Öfkesi. Yalnızlık. Kalbimi sıkıştırıyordu.

Verandaya oturup çantaları yanıma koyduğumda hayvanım sızlandı.

"En sevdiğin şeker türü nedir?" Kollarımı dizlerime dayadım ve bekledim. Gösteriye döndüğümde bir sürü soru sormuştum ama o hiç cevap vermemişti. Ama belki, sadece belki.

"Tuzlu karamelli bitter çikolata."

Ben plastik torbaya bakarken canavar zafer çığlıkları atıyordu. Umarım karamel dolgulu sütlü çikolata ikinci sıradaydı. Aksi takdirde Kramer'e sipariş verdirirdim.

"Hangi kitapları okumaktan hoşlanırsın?"

Bağlantımız sayesinde onu hissedebiliyordum. Sırıtırken bile gözlerini devirdiğini hissedebiliyordum. *"Seri katil romantik komedileri."*

Onu doğru duyduğumdan emin olmak için bir an tereddüt ettim.

"Bunun bir tür olduğunu bile bilmiyordum, ama senin için bunu görebiliyorum."

Fallon usulca güldü. Kapının diğer tarafından gelen müzik notalarını duymak iyi hissettiriyordu.

"Başka ne görebiliyorsun?" diye sordu.

"Keşke seni çıplak görebilseydim." Aklımdan geçti

Dışarı.

Aptal. Canavarım homurdandı.

Kapı tokmağı döndü ve ben nefesimi tutarak şöyle bir baktım Omzumdan.

"Bu işler böyle mi yürüyor? Çikolata getiriyorsun ve pantolonumun içine girmeyi mi bekliyorsun?" Çıplak değildi. Siyah ipek bir kimono bornoz beline kadar kıvrılmıştı ve uzun saçları bir örgü halinde omzuna dökülüyordu.

Daha güzel olamazdı.

Dudaklarımda yavaş bir sırıtış belirdi. "Şarap da getirdim."

"Oh, şarap getirmişsin." Plastik poşetten çıkardığım Kramer'in dükkândaki en iyi tozlu üst raf şişesine bakarak gülümsedi. "Neden bununla başlamadın?"

*

Orgazmım içimi parçaladı ve Fallon'un mükemmel sıcak amına girerken düğümüm şişmeye başladı. Acıdan inledi ve zevk onu yıkadı. Oluşan tepki bacaklarının titremesine neden oldu. Klitorisile oynamak için aramıza uzandım.

"Çok yakın," diye inledi.

İçgüdüsel olarak onu sırt üstü yatırdım ve klitorisini daha hızlı çalıştırırken dizlerini iki yana doğru ittim. Onun dolu, rahatlamış ve içindeki dölleriyle doymuş olmasını istiyordum. Dişlerimi üzerinde gezdirdim.

omzundaki iddia izi, düğümümü sağarken titrediğini hissediyordum.

"İşte bu, sevgilim. Hepsini al," diyerek onu bir orgazm daha yaşamaya ikna ettim ve tohumlarımın rahmine dolduğunu hissettim. Ya da belki gerçekten hissedemiyordum ama hissetmek istiyordum.

Tanrıça, bu kadının vücudunun her santimetresinin benim tarafımdan işaretlenmesini istiyorum. Dişlerimi boynundan aşağıya doğru sürüklerken, bacaklarını sırtıma dolanmaları için daha yükseğe iterken bunu düşündüm.

"Daha fazla yaklaşabilir misin bilmiyorum," diye alay etti.

Ama kahretsin, denemek istedim.

"Beni hâlâ affetmedin mi?" En azından birkaç dakika daha benden kaçamayacağını bildiğim için daha rahat nefes aldım.

"Sürünün önünde beni küçük düşürdüğün ve Luna olarak tanıtılırken beni zayıf gösterdiğin için seni affediyorum?" Fallon sırtıttı. "Elbette."

"Bu değil..." **Olamaz. Kahretsin.** "Tamam, bunun ne olduğunu biliyorum.

ama yapmaya çalıştığım şey bu değildi. Ve onlar zayıf olduğunu düşünüyorum. Aksine, senin için ayağa kalkmadığım için zayıf görünürüm. Ayrıca, kurdum seni eşim olarak korumadığım için beni azarlardı. Ben sadece deniyordum ki--"

"Dur." Elini göğsüme koydu, öne doğru eğilerek dudaklarımı yakaladı ve daha fazlasını istememe neden olan hızlı bir öpücük kondurdu. Canavarım

Fallon, düğümüm hala sıkıca oturmuş olmasına rağmen aramıza mesafe koyarken sızlandı.

"Anlıyorum," dedi. "Burada kültürleri harmanlıyoruz. Onlara göre ben farklı bir dünyadan gelmişim gibi. Sürüye dışarıdan gelen pek kimse olmadı. Ama buna alışmaya başlasalar iyi olur."

"Nedenmiş o?" Onu tekrar kendime çektim.

Sırıtişi hınzırcaydı. "Luna olarak, bu sürünün geleceğini garanti altına almak benim görevim ve uzun vadeli oynamakta bir sorun görmüyorum."

"Uzun oyun mu?" Durdum, ona baktım.

"Umarım çok uzun sürmez." Düğümüm geri çekilmeye başladığında yerinden kaydı. "Yaşlıların burada yeni kana ihtiyacı var. onları."

İnledim. Onlardan bahsetmek düğümümün daha hızlı küçülmesine neden oldu. Dışarı kaydım ve dizlerini tuttum, havluya uzanırken kalçalarını dik tutmak için onları birlikte ittim.

Ya da onu tohumlarımızla kaplı bırakabilirsin, diye homurdandı canavar.

Onu görmezden geldim ve Fallon'u silmeye başladım. "Onları emekliliğe zorlamak için şeytani bir planın olduğunu varsayıyorum."

"Onun gibi bir şey." Fallon ellerini başının arkasında yastığa dayadı. Kendisine prenses denmesini istemediğini biliyordum, ama belki de kraliçeden kurtulabilirdim. İşte şimdi böyle görünüyordu, tüm seks karmakarışık ve güzeldi, şişmiş dudakları ve gözlerinde parlayan memnuniyeti vardı.

"Alfa'nın bu planlara dahil olmasına izin verecek misin?" Havluyu çamaşır sepetine atarken sordum.

"İşaretler olacak," dedi gizemli bir şekilde.

Ve aşk acısı çeken bir köpek yavrusu gibi, hayvanım kuyruğunu salladı, ne isterse yapmaya hazırdı.

"Hadi gel." Fallon elimi tuttu ve beni sürükleyerek götürdü.

Yatağa.

"Nereye gidiyoruz?" Peşinden topallayarak gittim, fark ettim ki muhtemelen hayatımın sonuna kadar bunu yapacağım. Kulağa o kadar da kötü gelmiyordu.

Serin bahar esintisi kulübenin sıcaklığına girerken Fallon ön kapıyı çekip açtı.

sarhoş edici kokusu etrafımı sarmıştı. Sabah güneşi kuzguni siyah saçlarına vuruyor, ona ruhani bir parıltı veriyordu. Dişlerini gülümsemesinin arasından geçirdi.

"Kurdumun şimdi özür dilemeye ihtiyacı var."

Çamurlu kar parçalarının arasından filizlenen yeşil parçalar, kurdumun pençeleri altında çıtırdarken, o sessiz yolda koşturuyordu Orman. Sabah güneşi tepemizdeki dalların arasından süzülüyordu. Canavarımın ciğerleri eforla nefis bir şekilde yanıyordu. Hızlıydı - büyürken öyle olmak zorundaydık- ve John'un kurdu sınırları incelerken onun önde koşmasına izin verdi.

Bu orman farklı olmasına rağmen, eşimizin kokusu her yerdeydi. Onun bölgesinde, endişelenmeden koşmak, oynamak ve avlanmak için güvendeydik.

Hala bunun nasıl bir his olduğunu anlamaya çalışıyorduk.

Kader gibi geliyor. Canavarım sevinç çığlıkları attı.

Düzelتيyorum, hâlâ bunun nasıl bir his olduğunu anlamaya çalışıyordum.

"Demek burada büyüdüñ?" Arkadaşımla bağlantı kurmak için zihinsel olarak uzandım.

"Doğma büyüme." John'un kurdu devrilmiş bir kütüğün üzerinden atladı ve hayvanımın yanına doğru tırıs la ilerledi. Devasa cüssesine rağmen şaşırtıcı derecede sessiz ve hızlıydı.

"Ama sen ayrılıp orduya katıldın?" Kurdum vücudunu onun kurdunun vücuduna bastırırken sordum. Sadece omzuna kadar gelmişti. Kurt standartlarına göre küçük değildik. John sadece... Büyüktü.

"Deniz Piyadeleriyle sadece bir tur yaptım," diye açıkladı John. Bu konu hakkında ikinci kez konuşuyorduk ve ilkinde olduğu gibi, bu konuda biraz kırgın olduğu hissine kapıldım. Normalde, bu konuda gözetlemek. Çenenizi kapalı tutmayı öğrendiğiniz bazı şeyler vardı. Ama onu neyin harekete geçirdiği hakkında daha fazla şey bilmek istiyordum. Ne de olsa o benim eşimdi.

"Hizmette geçirdiğiniz zamana mı yoksa sona ermesine mi daha çok üzöluyorsunuz?"

İçimdeki kakhaha duygusu yuvarlanırken kurdu kıkırdadı. Canavarlarımız birbirlerine yaklaşırken onun cevap vermesini bekledim.

Ormanda birlikte rahat adımlarla yürüyorlardı.

"Garip, değil mi?" John sordu.

Kurdum vücudunu kendi vücuduyla dürterek devam etmesini söyledi.

"Kafanızın içinde başka birinin olması. Ne hissettiğinizi bilen biri" diye açıkladı.

"Birazcık. Ama sen bir Alfa'sın. Düşüncelerini eşinden başka biriyle paylaşmanın nasıl bir şey olduğunu bilemezsin." Neden bahsettiğimi biliyormuşum gibi söyledim ama dürüst olmak gerekirse, kelimeler sadece

Doğru. Alfalar sürülerini herhangi bir düzensizlikten korumak zorundaydı, bu yüzden sürekli tetikteydiler ve işleri istikrarlı tutmaya çalışıyorlardı. En karanlık korkularını ve arzularını paylaşma lüksüne sahip değillerdi.

John'un kurdu durdu ve benimkine baktı. Gözlerinde bir insanın gururunu gördüğüme yemin edebilirim. *"Sanırım haklısın. O zaman sana sahip olmam iyi bir şey."*

Kurdum devam ederken göğsünü biraz kabarttı Yürüyordu. Adamın kendisine baktığını fark ettiğinde kuyruğu havada fazladan bir salınım yaptı.

"Hangisi?" Hâlâ merak ettiğim için sordum.

Canavarı ona yetişmek için acele ederken John iç çekti. *"Alfa olmak istemedim."*

"Kardeşim de yapmadı." Kurdum başını salladı. *"Genellikle bu senin iyi biri olduğun anlamına gelir."*

John kıkırdadı. *"Umarım öyledir. Ama mecbur kalana kadar yuva kurmaya hazır değildim. O zaman başka seçeneğim yoktu."*

"Zamanından önce büyümüş ve yaşlanmışsın." Kalbim John'un tek başına taşıdığı yük için acıyordu. Birbirimizi bulmamız iyi oldu. Çünkü henüz bir yuva kurmayı planlamıyordum. Hâlâ yapılacak çok iş vardı. *"Bunu düzelteceğiz."*

John'un derin kahkahası ruhumu içten dışa doğru ısıttı.

"Başımıza bela olacaksınız."

"Eğer..." Canavarım burnunu havaya çevirdiğinde hareketsiz kaldım. Bir çekiş vardı. Bir aciliyet hissi. Sanki biri adımları çağırıyordu.

John benimle yüzleşmek için dönerken hırlamaya başladı ama kurdum çoktan uzaklaşmıştı.

"Bu Alice!" Kurt yavruya doğru koşarken göğsümde titreşen garip korku hissine odaklanarak ona söyledim.

*

"Luna!" Kurdum çocuk oyun alanının dışında nefes nefese dururken Alice ağaç kalede durmuş, kollarını yel değirmeni gibi sallıyordu.

"*Ne oldu?*" Düşüncelerimi zorla ona yönelttim. John arkamdan açıklığa doğru hızla geldi.

"Kırmızı saçlı kötü bir kadın var..." Alice, John'un kurdu beni kontrol ederken, kurdumun iyi olduğundan emin olduğunu söylüyordu.

"*Kulübede misafirlerimiz var.*" O yöne doğru döndü.

Alice'in ne dediğini anlamaya çalışırken kalp atışlarımın normale dönmesini sağlamaya çalıştım: "Kırmızı boyalı tırnakları var."

"*Bu yüzden mi çığlık atıyordun?*" Kurdum nefes nefese kalmış, yavrularda bu düzeyde bir dramın normal olup olmadığını merak ediyordu.

"Bununla başa çıkabilecek tek kişi sensin." Alice ciddiyetle başını salladı. "Senin tırnakların onunkilerden daha uzun."

*

Yer değiştirip odaya girer girmez onun kokusunu aldım. arka kapıdan giriyor. Williams Sürüsü'nün dul Luna'sı. Gelmesi an meselesiydi. Çamur odasındaki kancalardan John'un flanel gömleklerinden birini giydim ve kemerlerinden biriyle belinden bağladım, yedek uyluk yüksekliği kaptım salondaki paspastan siyah botlar.

Kendine bir hatırlatma:

Burada daha fazla kıyafeti kolayca erişilebilir bırakın.

Özellikle de rastgele zamanlarda komşu sürülerden temsilciler ağırlayacak.

"Fallon." John banyodan çıkarken bana gülümsedi. Botlarımın fermuarını çekerken gözleri açlıkla kalçalarımda gezindi.

"Sonra görüşürüz." Elimi onun elinin içine koydum. "*Janice Williams'ın ne istediğini biliyor muyuz?*"

"*Muhtemelen diziden kalan borç ve Chase ile yaptığım pazarlıkla ilgili bir şey.*" John'un etrafında tehditkâr bir aura titreşiyordu.

canavarımı zevkle mırıldattı. Onu henüz baskın duruşuyla görmemiştik. Çoğunlukla benim ve sürünün etrafında tarçınli rulo olmuştu. Ama onun bu versiyonu kesinlikle ileriki bir tarihte yatak odasında keşfedilecekti.

"Sanırım orada oturup güzel görünmemi istiyorsun."

Alaycılığım bugün pek hafif değildi. Alice'in dramatik çağrısı hâlâ kalbimi hızlandırıyordu.

John'un konferans odasının kapısını açmasını ve kenara çekilerek önce benim girmeme izin vermesini beklemiyordum. Benim için masanın başındaki sandalyeyi çekerken yaşadığım şokun yüzüme yansımına izin vermedim.

"Ya da istersen korkutucu görünebilirsin." Göz kırptı.

Çabuk öğreniyor. Gözlerimi Janice Williams'tan ayırmazken kurdum onay verdi.

Beyaz topuklu ayakkabılarıyla ayakta duruyordu. Burberry ceketini kolunun üzerine asmıştı. Gümüş rengi saçlarını geriye doğru at kuyruğu yapmış ve keskin bakışlarıyla beni erkeklerden biri olarak Yanında oturan şekil değiştirenler bir sandalye çekti.

"Fallon. Seni görmek çok güzel canım." Janice gülümseyerek oturmamı bekledi.

"Önden buyurun." Sandalyesini işaret ettim ve ses tonumdaki buzlulukla canavarlığımın hâkimiyetini ortaya koydum. Bu küçük oyunlar varlığımın baş belasıydı ama her adımım güç çığlıkları atıyordu ve bir

yanlış hamle üstünlüğü ele geçirdi. John masada Bryant ve Tim'in yanına otururken irkilmemeye çalıştım. O bir Alfa'ydı.

Odadaki herkesten daha aşağıda olmaktan daha iyiydi, bu da bunu bir tehdit olarak görmediği anlamına geliyordu.

"Onu hafife alıyorsun." Janice'in ne yapacağını görmek için izlerken gülümsememi nötr tuttum.

John'a göz gezdirdikten sonra tatmin olmuş bir şekilde muhafızlarının yanına oturdu.

"Bana meydan okuyacak bir konumda değil."

Aman Tanrım. Dramı ya da kadınların ne kadar kindar olabileceğini bilmiyordu.

"Konuşmayı bana bıraksanız iyi olur." En son oturan ben olduğum için Janice'in gözlerinin içine bakmaya özen gösterdim. "Ne oldu?"

sizi bugün bölgemize getirdi?"

Bryant gözlerini kırptırdı. Tim konuşmaya başladı ama John'un bir bakışından sonra yaşlı kurt kendi tükürüğüyle boğulmuş gibi öksürdü. John sandalyesine yaslandı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

Janice'in kendini beğenmiş sırtışı önce sessiz Alfa'ya sonra da bana bakarken seğirdi. "Beni affet Fallon. Bir araya gelmeyeli uzun zaman oldu. Kardeşin nasıl?"

Bu hafif kayma beni neredeyse güldürecekti. Elbette onun endişesi buydu. McCaw'la bağlantımın hâlâ devam edip etmediğini test ediyordu. Ve eğer lafı dolandırmak zorunda kalmasaydım gidiyor. "O iyi. Dün onunla ve arkadaşıyla konuştum. Bu sezon iyi bir sezondur. Çoğumuz için."

John'a gerçek bir gülümseme vermek için durakladım, yüzündeki eğlenmiş ifade hoşuma gitmişti. Tim hâlâ nefesini tutmaya çalışıyordu, sanki konuştuğuma inanamıyormuş gibiydi. Bu iyiydi. Bütün gün hafife alınabilirdim.

Dikkatimi tekrar Janice'e verdim. "Ama bu yüzden burada değilsin."

"Hayır, değil." Sanki onu kurtarabilecekmiş gibi tekrar John'a baktı.

On

u. **Yapamaz.** Kurdum onun pirzolarlarını yaladı.

"Yeni bir ittifak kurmak için görüşmeye geldim." Janice sonunda Bu hazırlıksız buluşma için benimle muhatap olacağını fark etti. "Eski tanıdıklar olduğumuz için birlikte çalışmamız daha kolay olur."

"Hayır, yapmaya geldiğin şey dostumun güvenini sarsmaktır. otorite," dedim doğrudan. "Oğlunuzun gayrimeşru olduğunu kanıtlayabilirsiniz, onun ve Chase'in anlaşmasını yerine getirmeyi planladığınızı varsayıyorum."

Bakışları daraldı ama gülümsemesi değişmedi. "Üvey oğlum. Arthur benim kanımdan. Bir sonraki Alfa o olacak. Eğer anlaşma yapmak istiyorsan, bunu onunla yapmalısın."

"İşte burada yanılıyorsun." Dirseklerimi böylece öne doğru eğilip ona bakabiliyordum. "Bir pazarlık yapıldı. Williams Pack'i kim yönetirse yönetsin onurlandırılacak bir şey. Kendi evinizi temizlemeye çalışırken bunu hatırlamanızı öneririm."

John kaşlarını kaldırdı ama yine de bir şey söylemedi. Tim o kadar kızarmıştı ki patlamasını bekliyordum. Bryant'ın sırtmasını engellemeye çalışması neredeyse beni mahvediyordu. Ama suratımı nasıl asacağımı biliyordum.

"Eğer bu kadar katı olmaya niyetliysen, Alfa meselesi çözüldükten sonra yeni sınırlar üzerinde konuşmamız gerekecek." Janice yüzünü kurtarmaya çalışarak eteğini düzeltti.

"Sakın beni tehdit etmeye cüret etme." Ayağa kalktım ve kurdumun doğasında var olan gücün daha fazlasını ortaya çıkardım. Tim'in boynunu bükmesi için yeterliydi. ve Janice'in dudaklarından küçük bir mızıltı dökülmesine neden oldu. "Ve sen de McCaw'un tehditleri hafife almadığını hatırlamakta fayda var. O'Neil'lar da öyle."

Son kısım hakkında hiçbir fikrim yoktu, ancak Bahse girerim.

Janice ağzı sıkı bir şekilde topuklu ayakkabılarıyla ayağa kalktı.

"Anlıyorum. "Anlıyorum.

Seninle sohbet etmek güzeldi Fallon." Ayağa kalkma zahmetine girmeyen John'a başıyla saygılarını sundu.

"Elbette öyleydi." Tatlı tatlı gülümsedim. "Kimberly'ye yakında onu arayacağımı söyle."

"Kimberly?" Janice sandalyenin arkasını kavradı.

"Chase'in arkadaşı, Kimberly. Sezonda tanıştık ve birlikte koştuk. Güçlü bağların bu şekilde kurulduğunu bilmelisin." Niyetimin vaadi bakışlarımın içinde öfkelenirken bakışlarını aşağı indirmeye zorladım. Göz teması komik bir silahtı. Böyle durumlarda kullanmayı sevdiğim bir silah.

"Elbette Luna. Sizi Williams Pack'te ağırlamaktan mutluluk duyacağız." Janice ceketini giyerken hafifçe başıyla selam verdi. Beklediğimden daha hızlı bir şekilde, ekibiyle birlikte dışarı çıkıp kendilerini bekleyen arabalarına doğru ilerlediler.

"Şey. Ben düşünmedim..." Tim kekelerken odanın içinde etrafına bakındı. "O sadece..."

"Hadi ama dostum." Bryant yaşlı adamın sırtını sıvazlarken güldü. "Orada bir ya da iki ceviz mi kaybettin?"

"Gitmeni istiyorum. Şimdi." John

homurdandı. Tim kapıdan dışarı fırladı.

Bryant onu takip ederken iç çekti. "Bu masayı yakmamız gerekecek."

"Dışarı." John'un Alfa gücü üzerime aktı ve kendi gücümle karışarak kurduma baş döndürücü bir heyecan verdi.

Ona baştan çıkarıcı bir gülümseme verdim, neredeyse feromonlarının ve havada titreşen arzusunun tadına bakıyordum. "Sorun ne gibi görünüyor, Alfa?"

"Bu çok seksiydi." Beni hareket ettirdi, böylece önünde durmuş, diziyle kalçalarımı ayırıyordu. Onun pazen gömleğinden yaptığım eğreti elbisenin altında çırılçıplaktım.

Çıplak ve şimdiden ihtiyaçtan ağrıyor.

Eli bacaklarımın arasına kaydı ve orada kendisini bekleyen şey karşısında inledi. "Nasıl bu kadar şanslı olabildim?"

"Tanrıçaya sor," diye takıldım, beni masanın üzerinde düz durmam için geriye iterken nefes nefese kaldım.

Ödünç aldığım kemeri çabucak çıkardı ve fanilasının düğmelerini kopardı, böylece üzerimde siyah botlarımdan başka bir şey yoktu.

John üzerime doğru eğildi. Sakalının uçları yanağımı gıdıklarken gözlerinden sevgi fışkırıyordu. "Pekala, Tanrıça. Nasıl bu kadar şanslı olabildim?"

"Tanrıça, hmm?" Boynumun kenarını kemirip göğüslerime doğru ilerlerken inledim. Dişleriyle meme ucu halkalarımı çekiştirmek için her birinde durakladı.

O bunu yaparken ben de ona doğru eğildim. "Sanırım senin Tanrıçan olmakla başa çıkabilirim."

"Presesten daha mı iyi?" Kalçalarımı kavradı ve onları daha da açarak başını aralarına daldırdı. Onun uzunluğu Dilim seksimi yaladı ve klitorisimin etrafında dönmek için yukarı çıktı.

"Presesterden daha iyi," diye nefes nefese kaldım, daha fazlasına ihtiyacım vardı. Açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi yedi. Beni yutuyordu. Sakalları hassas tenime sürtünerek beni yeni zirvelere gönderirken, tehlikeli bir şekilde kenar.

Sadece o beni bu kadar uzağa, bu kadar hızlı getirebilirdi.

Sonra klitorisimi emdi ve doruk noktamı haykırdım, Kalçalarım başının etrafını sararken titriyordu. Çok fazla ve asla

Yeterince, hepsi aynı anda.

John geri çekildi ve sakalındaki sularımı sildi. Bu kadar seksi olmamalıydı.

Orgazmdan aşağı sallanırken kemerinin şaklama sesi beni kendime getirdi.

"Sana tapmayı henüz bitirmedim." John sikini yumruklayarak girişime doğru hizaladı.

Parmakları kalçalarımaya gömölürken gülümsememi bastırdım. "Bu kulağa hoş geliyor."

Bir hamlede zorla içeri girdi, bedenimi kendi bedenine kattı ve dudaklarıyla ağzımı yakaladı. Ben daha çok yalvarırken çığlıklarımın sesini yuttu. John beni yırtarak açtı. ve hiç kimsenin ulaşamadığı yerlere dokundu, moleküllemlerimi ve kalbimi her itişte biraz daha yeniden düzenleyerek canavarının sığması için yer açtı.

O kadar derindi ki, benim nerede bittiğimi ve onun nerede başladığını bilmiyordum. I

Beni tekrar sahiplenirken geniş omuzlarına yapıştım, her vuruş beni daha da yükseğe çıkardı.

"Benim için gel, Tanrıça." Her santimim onun etrafında sıkılaşıp kıvrılırken emrini homurdandı.

Pes ettim. Vazgeçtim.

Her şeyi bıraktım ve teslim oldum. Ve onu da yanımda götürdüm.

Dokuz Ay Sonra

"Soylulaştırma. İşte bu," diye mırıldandı Tim, loş, gömme ışıkların altında yerel olarak demlenmiş IPA bardağına doğru. tavanın açığındaki metal kirişleri. "Tüm bu turistler beladan başka bir şey değil."

Fallon'un takmamda ısrar ettiği kırmızı ve yeşil pilli ampul kolyeyi çıkarmak için durup taburesinin yanından geçtim ve gitarımı barın arkasındaki rafa astım. "Colleen, bir grup *turistin* buraya gelmesinin ardından kader arkadaşıyla tanıştığına şikâyet ettiğini duymadım. ziyaret edin."

"Bu farklı," diye homurdandı Tim.

"Öyle mi?" Bir şişe bira kırıp yarısını mideye indirirken güldüm. Sahnede oynadıktan sonra susamıştım. Ama Luna'm beni köpek gibi çalıştırıyordu ve nedense ona hayır diyemiyordum.

"İşler değişiyor." Tim sıkıntılarını iç çekerek Bardağının dibine. Biranın kalitesinden şikâyetçi değildi, bu yüzden laf kalabalığının geri kalanını görmezden geldim.

Ayrıca, az önce güzel bir kız içeri girdi.

Bir Perşembe gecesi için mekân tıklım tıklımdı ama kuzgun saçlı tanrıçam ön kapıdan içeri girdiğinde kalabalık donuk bir uğultuya dönüştü. Şekil değiştirenler ya Luna'larının binada olduğunun farkındaydılar ya da onun kendilerine doğru fırlattığı baskın güç karşısında ne yapacaklarını bilemiyorlardı.

O bana gülümserken benim canavar kuyruğunu salladı.

"Gitmeye hazır mısın?"

Biramı bitirip çöp tenekesine attım ve Andrea barla ilgilenirken onun etrafında dolanmaya başladım. Parke zemini geçtim, Barın sahibiyle yarı yolda buluştum, sonra onu kollarıma aldım. "Gösterimi kaçırdın."

Acınası görünsem de umurumda değildi; Fallon Aralık ayı boyunca her Perşembe gecesi şenlikli bir performans sergilemem konusunda ısrar etti. *"Bu bölgede daha fazla eğlenceye ihtiyacımız var"* demişti. *"Buralarda kalmak istemelerini sağla."*

Fallon sert bir Luna'ydı ama bir vizyonu vardı. O da canlanmasını izlemek güzel bir şey. Çünkü bu O yapmıştı. Yavaş ama emin adımlarla bu sürüye daha fazla hayat getirmişti.

Yeni ilkokulun yanında halka açık bir çocuk parkı bulunuyordu. Bazı küçük işletmeleri işe almış ve tesisin hemen dışında butik bir alışveriş merkezi oluşturmuştu. Şekil değiştirenler geri geliyordu ve ailelerini de yanlarında getiriyorlar. Özellikle şimdi Chase ve Kimberly Williams Detroit bölgesini yönetiyor ve genç kurtları avlanmayı öğrenmeleri için buraya gönderiyordu. Bir yıldan az bir süre olmuştu ve baktığınız her yerde Luna'nın ellerinden yeni bir değişiklik vardı. O bu rol için doğmuştu. Ya bunu kabullenmeyi öğrendiniz ya da onun yolundan çekildiniz.

Neyse ki benden hoşlandı.

"Seni oynarken özlemedim ve asla özlemem." Fallon iffetli bir öpücük çaldıktan sonra beni tersledi. "Sadece son set. Amber ve Colton kulübeye gitmeden önce uğradılar."

"Sanırım bu dolu bir ev olduğu anlamına geliyor." Fallon'u yanıma çekip sıcak barın kapısını açarak sert kış rüzgârıyla karşılaştığımda iç çektim.

"Kaçmak için çok geç değil." Sıcaklığıma gömülürken güldü.

Onu yakınımda tuttum, buzda kaymadığından emin oldum. o lanet topuklu botları giydirdim ve bizi kamyonetime götürdüm. "Sanırım koşmayı çoktan geçtik," dedim onu bağlarken, telaşlanmadan bana izin verdiğinde gülümsedim. "Davetiyeleri gönderen de sendin, benim ev tanrıcım."

"Sanırım haklısın." Fallon gözlerini devirdi. Kötü davrandığında bile güzeldi. "Hadi gidip Noel'e ev sahipliği yapalım."

*

Altın ve beyaz kurdelelerle süslenmiş yirmi metrelik bir ağaç Kulübedeki oturma odasının büyük bir bölümünü kapladı ve geri kalanımızı kükreyen ateşin etrafında daha rahat bir şekilde bir araya gelmeye zorladı.

Fallon'un dokunuşları her yerdeydi. Dekorda biraz daha siyah. Orada burada yeni boyalar. Daha büyük bir kanepeler. Daha yumuşak battaniyeler. Daha az flanel. Daha çok örgü. Burayı kendi evi yapıyordu.

Ve daha mutlu olamazdım.

Bryant yemek odasının yanındaki bar tezgahında duruyordu, karıştırıcıyı sallıyor ve içecekleri dolduruyordu. Onun yanına oturdum ve önümde uzanan Hallmark tatil sahnesini izledim.

Amber, Colton'dan bir hediye alıp ağacın altına yerleştirirken, "Bu John Amca için," dedi.

"Bana bir şey almana gerek yoktu."

Amber gülümsedi ve ben onun bir zamanlar olduğu gibi dişlek bir yavru olduğunu görmekten kendimi alamadım. "Buna bayılacaksın. Maine'den. Ben aldım.

Anneme de bir şeyler getirdim. Ama eve dönerken bırakırız." "Eminim yaparım. O da öyle," dedim Bryant elini bana uzatırken.

Bir içki. Rachel bu yıl burada değildi, yeni yavrusuyla geçireceği ilk kış tatili için Danielle'le birlikte New York'ta kalmayı tercih etmişti.

Şimdiden büyükanne olacak yaşa geldiğine inanamıyordum. Etrafımda kendi yavrularımın olması benim için hâlâ bir hayaldi.

Bryant'ın hazırladığı bir bardak naneli saçmalığı yudumlarırken Fallon'ın pürüzsüz karnına baktım.

Bir gün. Kurdum sırtıttı, odadaki sıcaklıktan ve kahkahalardan mutluydu.

Fallon gözlerimi yakaladı ve sanki canavarımı duymuş gibi başını yana eğdi.

Henüz değil, kurduma söyledim. Bu konuşmayı birkaç kez yapmıştık.

zamanlar. Fallon beklemek isterken ben şimdilik pratik yapmakla yetiniyordum.

Ön kapının çalınması arkadaşımın

Ayaklarının üzerinde zıplıyordu ama bir kraliçeye yakışan boğucu bir zarafetle odanın içinde ilerlerken bunu belli etmiyordu. Onunla orada buluştum, batı kıyısından gelen ziyaretçilerimizi karşılamak için kapıyı açmadan önce bir öpücük kondurmak için son bir an yakaladım.

Ranger ve Aspen McCaw, kar ikilinin etrafında dönerken ön sahanlıkta duruyordu. Arkalarında çakal Clara ve

Çita Jesse. Neden koca bir hayvanat bahçesiyle seyahat etmekte ısrar ettiklerine dair hiçbir fikrim yoktu ama ince kıyafetlerine ve Aspen'in dudaklarındaki mavi renk tonuna bir bakışım, kapıyı daha geniş açıp onları içeri sokmamı sağladı
İçeride.

Onlar şekil değiştiren değil mi? Kurdum başını salladı.

Derilerini nasıl giydireceklerini bilmeyen insanlar. Fallon onu ateşe yaklaştırmak için kolumu Ranger'ın omuzlarına doladım ve onu eşinden uzaklaştırdım. "Kuzeye hoş geldin dostum. Bu gece ne içiyorsun?"

Ranger bana dönmeden önce Aspen'e uzun uzun baktı. "Bu doğru. Bana bir bira borçlusun."

*

Ranger bir kadeh viski içti ve biz de kulübenin arka verandasında durup karların dağdan süzülüşünü izledik. kristalleşmiş gece gökyüzünde evin sıcaklığı arkamızdaki pencerede parlıyordu.

"Fallon iyi gidiyor," dedi. Bu daha çok bir bir sorudan çok gözlem. Biramı yudumlarken yaratığım gururla şişti.

"Evet. Çiftleşme hayatı senin için nasıl gidiyor?"

Ranger'ın gözlerinde benim de aynada birkaç kez gördüğüm o parıltı vardı. "Sorun yok."

Biramdan bir yudum daha alırken gülümsedim. "Muhtemelen yazın gelmelisiniz. O zaman daha iyi balık tutarsınız."

"Kulağa bir plan gibi geliyor. Arkadaşa soracağım." Ranger viskisini bardağının etrafında döndürdü, omzunun üzerinden sıcaklığın ve hayatın olduğu pencereye baktı.

Onu suçlamadım.

"John Amca, gel de şuna bak." Yeğenim yumruğunu cama vurdu. Kurtlarımız gerilirken Ranger ve ben bakışlarımızı paylaştık, Amber'in ses tonundaki aciliyetten dolayı kafası karışmıştı.

Televizyonun sesinin sonuna kadar açıldığı oturma odasına doğru yürürken anlık sıcaklık saçlarımızdaki erimiş karı silkelememize neden oldu.

"Bu..."

Ekranda bir muhabirin olay yerini takip ettiği görölüyordu.

"*Mating Season*'ın eski alışanı Molly Roberts bugün federal bir soruştırmada delilleri karartmaktan suçlu bulundu. İddialar arasında yasadışı kumar-"

"Sana söylemiştim!" diye hırladı çıta şekil değiştiren.

Kanepede oturan kadınlar Fallon'un yanına geçerken, canavarımı sinirlendiren bir duygu kargaşası vardı

Birbirlerinin üzerinden konuşmak için acele ettiler ve aynı anda televizyonun sesini yükselttiler, böylece kimse bir şey duyamadı.

"Sonunda!"

"Yani bahis oynuyordu." "Ben

öyle duymadım-"

Uzanıp televizyonu elimle kapattım, oda sessizleşip sekiz çift göz bana bakarken başımın arkasını kaşıdım. "Biri bana neler olduğunu anlatabilir mi?"

"O programda değil miydi?" akal şekil değiştiren Aspen'e baktı. "Yemin ederim onu orada gördüm."

"Programa katılabilir ve neler olup bittiğine dair en ufak bir fikriniz olmayabilir. Nasıl bildiğimi bana sor." Aspen kıkırdadı, başını Ranger'a yaslamak için arkasına yaslandı.

Telefonunu çıkarıp gezinirken şefkatle omzunu sıktı. "Bu doğru. Sonunda yeterince toprak bulmuşlar. Onu içeri getir. Yeterince uzun sürdü. şebekeye karşı anlaşmamızın üzerinden neredeyse üç ay geçti."

"Tanrıça'ya şükürler olsun." Aspen i geçirdi. "Bekle, bu mahkemeye geri dönmek zorunda olduğumuz anlamına gelmiyor, değil mi?"

Ranger telefonunu cebine koydu. "Hayır. Onu bir ve federaller eyaletler arası kumar içine karıştı. Jesse'nin tanıklığı tek ihtiyaçları olan şey olmalı. Bu iş artık bizden daha büyük."

Hepimiz ıta değiştiriciye baktık. Jesse deri koltuğunda arkasına yaslanmış, kendini beğenmiş görüntüsüyle adeta kendini yalıyordu.

"Sana stilistlerinle uğraşmamamı söylemiştim."

"Herkes mutlu görünüyor." Kulübenin ana süitindeki yatağımızda kuştüyü yorganın altına sokuldum ve Fallon'un mükemmel kışını önüme yaslardım.

Fallon kolumu üzerine çekti ve kendini sıcaklığa gömdü. "Çılgın birkaç gün oldu. Yarınki Noel ve ardından herkesi eve göndereceğim için heyecanlıyım."

"Bunu planlayan sendin," diye güldüm.

"Hatırlatma bana." İç çekti. "Oh, Aspen'i duydun mu diziye izlemek hakkında? Sarhoş olabilir ama yayınlandığında hep birlikte izlememiz gerektiğini söyledi."

"Bunun için McCaw Pack'e geri dönmek ister misin?" Bir esneme yüzümü gererken ona daha sıkı sarıldım. Henüz memleketini ziyaret etmek istememişti ama gitmek istediği her yere gitmeye karşı değildim.

"Hayır. Gelecek sezondan önce yapmam gereken çok iş var. Belki sonra."

"Mmm," diye mırıldandım saçlarına doğru, kokusunu içime çekerek.

Bir şeyler biraz farklıydı. İlkbaharda çiftleşme mevsiminden bahsettiğini anlamam bir saniye sürdü. "Gelecek sezondan önce ne iş yapman gerekiyor?"

Canavarım kulaklarını dikti.

Bir şey vardı.

"Hiçbir şey. Uyu hadi." Fallon kollarımın altında bir tahta gibi kaskatı kesildi.

"Bana söylemediğin şey ne?" Homurdandım, ellerim vücudunda gezinirken kendimi uykunun eşiğinden çektim, gerekirse onu gıdıklamaya hazırdım.

Bundan nefret ederdi.

"Bu..." Fallon nefesini dışarı üfledi. "Lanet olsun. Her neyse. Saat neredeyse gece yarısını geçti."

"Bilmece gibi konuşuyorsun, sevgilim."

"Janice Williams bölgemize geldikten sonra Alice'in benim için çılgınlık attığı zamanı hatırlıyor musun?" diye sordu.

Konuyu değiştirmeye çalıştığını anladım ama hatırası beni yine de gülümsetti. "Evet. Neden?"

Fallon, "Ona neden seni değil de özellikle beni çağırdığını sordum," diye açıkladı. "Alice de seni tırnaklı kadından koruyabilecek kadar gl olan tek kişinin ben olduğumu söyledi."

Bunun zerine kıkırdadım. "Akıllı yavru. Belki de bazı kahinleri vardır yetenekleri."

"Onu güvende hissettirdiğimi söyledi."

Fallon'u daha da yaklaştırdım, bunun onun için hassas bir nokta olduğunu biliyordum.

geçmiş. "Sürü sana tapıyor. Hepsini kazandın."

"Sorun o değil." Bana karşı rahatladı. "Sadece bütün yıl bunun kulağa hoş geldiğini düşündüm. İhtiyaç duyulmak ve o küçük şeylerden biriyle ilgilenmek."

"Yavru köpek gibi küçük şeyler mi?"

Kurdumun kuyruğu hareket etmeye başladığında kalbim biraz daha hızlı atmaya başladı.

Gm.

"Belki." Karanlıkta küçük bir gülümseme vardı ve ben Fallon'ın gözlerini kapattığını hissetti. "Doğum kontrolümü bu gelecek sezonun beklentisi. Neler olacağını göreceğiz. Mutlu Noeller, bebeğim."

"Mutlu Noeller," diye fısıldadım, söyledikleri karşısında şoke olmuş ve neredeyse sessizliğe gömülmüştüm.

Benim kurdum değil ama.

Hiç bu kadar yüksek sesle uluduğunu duymamıştım.

Sadece Eğlenmek İçin Jesse

Kedim zihnimin karanlığında gezinirken sessizdi, floresanla aydınlatılmış odayı benim renkli gözlerimden izliyordu. Güneş gözlüğü.

"Jesse Wielder." şekil Değiştiren Soruşturma Bürosu Memuru dosyamı masanın üzerine koydu.

Kalın bir dosyaydı.

Bunu bir iltifat olarak alıyordum.

"Bir sorun mu var?" Ayı değiştiren kadına baktım, tanımlayıcı bir işaret bulmaya çalışıyordum, "Memur bey..." İsim levhası yoktu. Rozet göstermeleri gerekmiyor muydu?

Yoksa bu sadece insanlar için miydi?

Memur, hayatımda gördüğüm en çirkin renkteki Lululemon pantolonun üzerine saçma sapan bir düğmeli bluz giymişti. Fonksiyonel mi? Evet, işlevsel. Ama onunki gibi kalalarla kalem etek giymesi gerekirdi.

"Memur Denali." Aslında bana baktı.

Birinin bal küpünden bir yudum alması lazım.

"Ve sorun sensin." Denali ellerini arkasında kavuşturmuş volta atıyordu. "Bunu nasıl yaptığını bilmiyorum ama McCaw vs Regent Studios davasına karıştığın için sana dava açamayız."

Ah.

Mesele de buydu.

Sandalyede rahatladım ve ellerimi başımın arkasında birleştirdim.

Networking işe yarıyor.

Özellikle de ülkedeki tüm yeraltı bağlantılarına erişimi olan müşterilerle karşılaştığınızda.

Ama bunu ona söylemiyordum.

"Federal soruşturma ile işbirliği." Omuz silktim. "Beni... kişisel deneyimim için ödüllendirdiler."

"Kayıtları okudum." Denali volta atmayı bıraktı. "Kanarya gibi ötüyordun. Ama bilmediğim şey, neden önceki tüm kayıtları sildikleri.

Suçlama."

Dosyayı açmak için harekete geçti.

Elimi üstüne koyarak ondan önce davrandım. "Geçmiş kurcalamaya gerek yok." En çekici gülümsememi takındım. "Şu anda farklı bir hayat yaşıyorum."

"Uzun sürmeyecek. Geri dönüyorsun." Yüzündeki sevinç kişiseldi. Bu kadını kızdırmak için ne yaptığımı bilmiyordum ama onu da arkamda bıraktığım hoşnutsuz kadınlar arasına ekleyebilirdiniz.

"Geri mi?" Cümlesini bitirmesini beklerken kelimeyi vurguladım, şimdi biraz endişeliydim.

Denali sırttı. Bu hiç de rahat bir manzara değildi. "Biz Seninle işim henüz bitmedi. Aletlerini al. *Çiftleşme Mevsimi*'nin bir sonraki serisinde sana ihtiyaç var."

Bekle.

Ne?

Kedim vahşi bir tıslama çıkardı. **Bir daha olmaz.**

*

Sevgili okuyucu,

Facebook okuyucu grubumun bir parçasıysanız, Fallon ve John'un hikayesinin son bölümünü yazar yazmaz bu "Sadece Eğlence için" bölümünün rastgele ortaya çıktığını biliyorsunuzdur. Birkaç okuyucu heyecanlandığı için bunu saklamaya karar verdim ve bu dünyanın son bölümü olacağını düşündüğüm bir sonraki kitapta yer alacak. Geri dönüp Opal'ın hikayesini anlatacağıma söz verdim. Sırada bu var. Bu bir

Opal'in kendi arzuları olduğu için farklı bir romantik eşleştirme tarzına sahip bağımsız tam uzunlukta bir roman.

Hazırlamam için bana biraz zaman verin. Bu arada, buradan ön sipariş verebilirsiniz:

<https://www.amazon.com/dp/B0CY6GQ5MV>

Fallon ve John'un hikayesi bir novellaydı çünkü *Çiftleşme Mevsimi* temasına tam olarak uymuyordu, ancak karakterler kendi başlarına bir hayat aldı ve okuyucular daha fazlasını öğrenmek istedi. Umarım bu bazı soruların açıklığa kavuşmasına yardımcı olmuştur ve onlarla olan ilişkilerini keşfederken eğlenceli bir yolculuk geçirmişsinizdir.

Her zaman olduğu gibi, dürüst yorumlarınız için teşekkür ederim.
Senin

Geri bildirimleriniz sizin için hikâyeler yazmaya devam etmeme yardımcı oluyor. Ve eğer benim çılgın yayıncılık yolculuğumun bir parçası olmak istiyorsanız, benim için kaydolun

haber bülteni @ www.heatherkcarson.com veya okuyucu grubumda takılın @ www.facebook.com/groups/heathercarsonreaders

Yakında tekrar görüşmek üzere ve okuduğunuz için teşekkürler!

-Heather

Heather K. Carson adlı yazarın diğerk kitapları

Kader Yazgıları (üçlemenin tamamı)

"Kader diye bir şey yoktur. Ama bunu bir de benim onun kader arkadaşı olduğumu düşünen huysuz kurt şekil değıştirenene anlatmayı dene..."

Şekil değıştirenlerin var olduğu ve inanmaları öğretilenin aksine büyüñün gerçek olduğu romantik bir distopik macerada Sage, Coral ve Kera'ya katılın.

***Fated Destinies* serisindeki her kitap, ana kahraman ve kadın kahramanın HEA'lerini elde ettikleri çift POV'da anlatılan tam uzunlukta bir romandır. Bu buharlı seri, olay örgüsünden ödün vermeden baharat sunuyor. Bu kaderlerin nasıl iç içe geçtiğini öğrenmek için hemen okumaya başlayın.**

Amazon'da, Kindle Unlimited'ta ve her yerde sesli kitap olarak mevcut.

<https://www.amazon.com/dp/B0BVLBVYL1>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

